

III. ŠVENTOSIOS MIŠIOS

„Kad įvykdytų amžinąjį atpirkimą (Žyd 9, 12), Kristus panorėjo save vieną kartą paaukoti Tėvui ant kryžiaus altoriaus. Tačiau jo kunigystė negalėjo pasibaigti jam mirus. Todėl Paskutinėje vakarienėje jis paaukojo Dievui Tėvui savo Kūną ir Kraują duonos ir vyno pavidalais ir taip paliko savo Bažnyčiai Auką, kuria yra sudabartinama kruvinoji, vieną kartą ant kryžiaus atliktoji Auka, kuria išlaikomas jos atminimas iki pasaulio pabaigos ir kuria pritaikoma jos išganinga galia atleisti mūsų kasdien padaromoms nuodėmėms“ (Tridento Susirinkimas, XXII ses., c. 1).

Šv. Mišios yra tikra auka, jos tikslai yra Dievo garbinimas, dėkojimas jam, atgaila už nuodėmes ir malonių prašymas. Pats Jėzus Kristus Mišiose yra ir aukojamoji Atnaša, ir aukojantis Kunigas. Bažnyčios išventintasis kunigas yra tik Kristaus įrankis. Kunigui tariant konsekracijos žodžius, visa duonos ir vyno materija yra perkeičiama į Viešpaties Kūną ir Kraują, taigi šv. Komunijoje tikrai, o ne simboliškai ar vien dvasiškai, priimame patį Viešpatį. Todėl šv. Mišios – pats svarbiausias įvykis šioje žemėje, švenčiausias Bažnyčios turtas, visų malonių šaltinis ir viso mūsų dvasinio gyvenimo centras.

Vakarų Bažnyčioje šv. Mišių auka švenčiama Romos apeigomis, kurių pagrindinės dalys kyla dar iš pirmųjų krikščionybės amžių. Romos šv. Mišių ritualas tobulai išreiškia Kristaus aukos paslaptį, ugdo mūsų pagarbą ir meilę Viešpačiui. Bažnyčia nori, kad šv. Mišiose dalyvautume aktyviai – pirmiausia dvasiškai, o bendruomeninėse Mišiose – ir savo giesmėmis bei maldomis. Šv. popiežius Pijus X ypač ragina puoselėti grigališkąjį giedojimą šventąja lotynų kalba.

Mes dažnai pamirštame Viešpatį Jėzų Kristų, o jis dieną naktį laukia mūsų visų bažnyčių tabernakuliuose, kad atėję pakviestume jį į savo širdis. Aplankykime jį ne vien tuomet, kai dalyvaujame šv. Mišiose! Kada tik galime, priimkime šv. Komuniją, nors ir kasdien. Norint eiti prie Komunijos, reikia nebūti padarius neišpažintos sunkios nuodėmės (sunkiai nusidėjus būtina pirma atlikti išpažintį) ir bent vieną valandą (patariama tris valandas) susilaikyti nuo bet kokio valgio ir alkoholinių gėrimų.

PAGRINDINĖS ŠV. MIŠIŲ DALYS

I. KATECHUMENŲ MIŠIOS

1. Mišių pradžia

(psalmė *Iudica me*, nuodėmių išpažinimas).

2. Maldos

(introitas, *Kyrie*, *Gloria*, kolekta).

3. Skaitiniai

(lekcija, tarpinės giesmės, Evangelija).

(4. Homilija arba pamokslas.)

(5. Tikėjimo išpažinimas.)

II. TIKINČIŲJŲ MIŠIOS

1. Atnašavimas

(duonos ir vyno atnašavimas, (smilkymas), rankų plovimas).

2. Prefacija, *Sanctus*.

3. Kanonas:

DVASINIS DALYVAVIMAS JOSE

Prieš Mišias: susikaupiame, prisimename šventės paslaptį ir savo intencijas – už ką ypatingai melsimės, ko prašysime. Maldos prieš šv. Mišias (p. ??).

Nusižeminame prieš Dievą ir gailimės dėl nuodėmių.

Meldžiame visų Bažnyčiai ir mums reikalingų malonių.

Klausomės Dievo Žodžio ir mąstome apie tikėjimo paslaptis.

Klausomės Bažnyčios mokymo ir pritaikome jį sau.

Išpažįstame ir sustipriname savo tikėjimą.

Sudedame ant altoriaus ir vienijame su Kristaus auka visą savo gyvenimą, kančias ir silpnumą.

Kartu su angelais šloviname Dievo didybę.

- Maldos už Bažnyčią, už gyvuosius, šventųjų prisiminimas;
- **Konsekracija (perkeitimas) ir pakylėjimas;**

- Malda už mirusius.

4. Komunija:

- Viešpaties malda;

- Šv. Ostijos laužymas, šv. Pavidalų sumaišymas;
- *Agnus Dei*;
- Kunigo Komunija;
- *Confiteor*, tikinčiųjų Komunija;
- Purifikacija, malda po Komunijos.

5. Mišių pabaiga

(*Ite, Missa est*, palaiminimas, pabaigos Evangelija).

Meldžiamės už Bažnyčią ir savo gyvus artimuosius.

Su tikėjimu žvelgdami į Viešpatį šv. Pavidaluose, kalbame: „Mano Viešpats ir mano Dievas“ (Jn 20, 28).

Skiriame šią auką už skastykloje kenčiančias vėles.

Prašome Tėvą visų malonių, kurias šia auka nupelnė jo Sūnus.

Sužadiname gailėtį, prisimename savo nevertumą artintis prie Dievo, bet kviečiame jį į savo širdį.

Priimame Viešpatį ir vienijamės su juo.

Tyliai garbiname pas mus atėjusį Viešpatį.

Ryžtamės toliau gyventi vienybėje su Kristumi ir vykdyti jo valią.

Po Mišių: bent 10 min. dėkojame Viešpačiui už malones. Maldos po šv. Mišių (p. ??).

Santrumpos: S. – *Sacerdos*, kunigas; M. – *Ministri*, patarnautojai; V. – *Versus*, posmas, eilutė; R. – *Responsum*, atsakymas. Ženklas + reiškia persižegnojimą ar kunigo daromus kryžiaus ženklus.

1. Apšlakstymas prieš sekmadienio šv. Mišias

Giesmę prieš sekmadienio šv. Mišias „**Pulkim ant kelių**“ žr. p. ??.

„**Asperges**“ melodiją žr. p. ??.

Aspérges me, * Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Ps. 50. Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípíio, et nunc, et semper, * et in sáecula sáeculórum. Amen.

Aspérges me...

V. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam (*T. P. Allelúia*). R. Et salutáre tuum da nobis (*T. P. Allelúia*).

V. Dómine exáudi oratiónem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

Orémus. Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: † et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis; * qui custódiat, fóveat, próteget, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo.

Apšlakstyk mane, * Viešpatie, yzopu, ir būsiu tyras, nuplauk mane, ir pasidarysiu baltesnis už sniegą.

Ps 50, 3: Pasigailėk manęs, Dieve, * dėl savo didžio gailėstingumo.

Garbė Tėvui, ir Sūnui, * ir Šventajai Dvasiai.

Kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, * ir per amžių amžius. Amen.

Apšlakstyk mane...

V. Parodyk mums, Viešpatie, savo gailėstingumą (*Velykų laiku: Aleliuja*). R. Ir suteik mums savo išganymą (*Velykų laiku: Aleliuja*).

V. Viešpatie, išklausk mano maldą. R. Ir mano šauksmas Tave tepasiekia.

V. Viešpats su jumis. R. Ir su tavo dvasia.

Melskimės. Išklausk mus, šventasis Viešpatie, visagali Tėve, amžinasis Dieve, ir teikis atsiųsti iš dangaus savo šventąjį Angelą, kuris saugotų, globotų, sergėtų, lankytų ir gintų visus gyvenančius šiame būste. Per

Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen. | Kristų, mūsų Viešpatį. R. Amen.

Velykų laiku giedama „**Vidi aquam**“, melodiją žr. p. ??.

Vidi aquam * egrediéntem de templo, a látere dextro, allelúia: et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent, allelúia, allelúia.

Ps. 117. Confitémmini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sáeculum misericórdia eius.

Glória Patri...

Vidi aquam...

V. Dómine, apud te est fons vitæ, allelúia. R. Et in nómine tuo vidébimus lumen, allelúia.

Orémus. Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: † ut qui paschália festa perágimus, * cæléstibus desidériis accénsi, fontem vitæ sitiámus, Iesum Christum, Dóminum nostrum. R. Amen.

Regėjau versmę, * trykštančią iš šventovės dešiniojo šono, aleliuja, ir visi, kuriuos pasiekė tas vanduo, buvo išgelbėti ir gieda: aleliuja, aleliuja.

Ps 117, 1: Išpažinkime Viešpatį, nes jis geras, * nes amžinas jo gailestingumas.

Garbė Tėvui...

Regėjau versmę...

V. Viešpatie, pas Tave yra gyvenimo šaltinis, aleliuja. R. Ir dėl Tavo vardo mes regėsime šviesą, aleliuja.

Melskimės. Suteik, meldžiame, visagalis Dieve, † kad mes, švęsdami Velykų iškilmes, * liepsnodami dangaus geidimu, trokštume gyvenimo šaltinio – Jėzaus Kristaus, mūsų Viešpaties. R. Amen.

Po apšlakstymo prieš Mišias galima kalbėti Maldą už tėvynę ir taiką (p. ??).

2. Šv. Mišių tvarka (*Ordo Missæ*)

Įterptos Mišių Švč. Jėzaus Širdies garbei kintamosios dalys

KATECHUMENŲ MIŠIOS

Mišių pradžia, laiptų maldos

Kunigui įeinant, visi stovi.

Kunigas pagarbina altorių, padeda taurę ir atverčia mišiolą. Jam nusileidus prie altoriaus laiptų, visi klaupiasi. Kunigas pakaitom su patarnautojais (ir tikinčiaisiais) kalba laiptų maldas:

S. + In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti. Amen. Introíbo ad altáre Dei.

M. Ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

S. + Vardan Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios. Amen. Įžengsiu prie Dievo altoriaus.

M. Prie Dievo, kuris linksmina mano jaunystę.

Psalme 42, 1–5. (*Praleidžiama gedulingose Mišiose ir savaitės dienų Mišiose nuo Kančios sekmadienio iki Didžiojo penktadienio imtinai*).

S. Iúdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo et dolóso érué me.

M. Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: quare me reppulisti, et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

S. Emítte lucem tuam et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem

S. Teisk mane, Dieve, ir gink mano bylą nuo nešventos giminės; gelbėk mane nuo neteisaus ir klastingo žmogaus.

M. Nes Tu, Dieve, mano stiprybė; kam gi atstūmei mane, ir kodėl aš vaikščioju nuliūdęs, prieš prispaustas?

S. Siųsk savo šviesą ir savo tiesą; jos išves mane ir nuves į Tavo šventąjį kalną ir į Tavo

sanctum tuum et in tabernacula tua.
M. Et introibo ad altare Dei: ad Deum, qui
laetificat iuventutem meam.
S. Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus
meus: quare tristis es, anima mea, et quare
conturbas me?
M. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor
illi: salutare vultus mei, et Deus meus.
S. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
M. Sicut erat in principio, et nunc, et semper:
et in saecula saeculorum. Amen.
S. Introibo ad altare Dei.
M. Ad Deum, qui laetificat iuventutem
meam.

Nuodemių išpažinimas

S. + Adiutorium nostrum in nomine Domini.
M. Qui fecit caelum et terram.

Kunigas, žemai pasilenkęs, kalba „Confiteor“. Jam baigus, patarnautojai (ir tikintieji)
atsako:

M. Misereatur tui omnipotens Deus, et,
dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam
aeternam. S. Amen.

Patarnautojai (ir tikintieji) kalba:

M. Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariae
semper Virgini, beato Michaeli Archangelo,
beato Ioanni Baptistae, sanctis Apostolis
Petro et Paulo, omnibus Sanctis et tibi, pater:
quia peccavi nimis cogitatione, verbo, et
opere: (*tris kartus mušasi į krūtine:*) mea
culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo
precor beatom Mariam semper Virginem,
beatum Michaelem Archangelum, beatum
Ioannem Baptistam, sanctos Apostolos
Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te,
pater, orare pro me ad Dominum Deum
nostrum.

S. Misereatur vestri omnipotens Deus, et,
dimissis peccatis vestris, perducat vos ad
vitam aeternam. M. Amen.

S. + Indulgentiam, absolutiōnem et
remissionem peccatorum nostrorum tribuat
nobis omnipotens et misericors Dominus. M.
Amen.

V. Deus, tu conversus vivificabis nos. R. Et
plebs tua laetabitur in te.

V. Ostende nobis, Domine, misericordiam
tuam. R. Et salutare tuum da nobis.

V. Domine, exaudi orationem meam. R. Et

padangtes.

M. Ir įžengsiu prie Dievo altoriaus; prie
Dievo, kuris linksmina mano jaunystę.

S. Aš garbinsiu Tave kanklėmis, Dieve, mano
Dieve; mano siela, kodėl tu nuliūdui ir kam
mane gąsdini?

M. Turėk viltį Dieve, nes dar jį garbinsiu; jis
mano veido išgelbėjimas ir mano Dievas.

S. Garbė Tėvui, ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai.

M. Kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir
per amžių amžius. Amen.

S. Įžengsiu prie Dievo altoriaus.

M. Prie Dievo, kuris linksmina mano
jaunystę.

S. + Mūsų pagalba – Viešpaties vardas. M. Jis
padarė dangų ir žemę.

M. Tepasigaili tavęs visagalis Dievas ir,
atleidęs tavo nuodėmes, tenuveda tave į
amžinąjį gyvenimą. S. Amen.

M. Prisipažįstu visagaliam Dievui,
Švenčiausiajai visuomet Mergelei Marijai,
šventajam arkangelui Mykolui, šventajam
Jonui Krikštytojui, šventiesiems apaštalams
Petru ir Pauliui, visiems šventiesiems ir tau,
tėve, kad labai nusidėjau mintimi, žodžiu ir
darbu: (*tris kartus mušasi į krūtine:*) mano
kaltė, mano kaltė, mano didžiausia kaltė.
Todėl prašau Švenčiausiąją visuomet Mergele
Mariją, šventąjį arkangelą Mykolą, šventąjį
Joną Krikštytoją, šventuosius apaštalus Petrą
ir Paulių, visus šventuosius ir tave, tėve,
melsti už mane Viešpatį, mūsų Dievą.

S. Tepasigaili jūsų visagalis Dievas ir, atleidęs
jūsų nuodėmes, tenuveda jus į amžinąjį
gyvenimą. M. Amen.

S. + Mūsų nuodemių dovanojimą, išrišimą ir
atleidimą tesuteikia mums visagalis ir
gailingasis Viešpats. M. Amen.

V. Dieve, Tu atsigręžęs mus atgaivinsi. R. Ir
tavo liaudis džiaugsis Tavyje.

V. Parodyk mums, Viešpatie, savo
gailingumą. R. Ir suteik mums savo
išganymą.

V. Viešpatie, išklausk mano maldą. R. Ir

clamor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobiscum. R. Et cum spírítu tuo.
V. Orémus.

mano šauksmas Tave tepasiekia.
V. Viešpats su jumis. R. Ir su tavo dvasia.
V. Melskimės.

Visi stoja, kunigas lipa prie altoriaus, kalbėdamas:

Aufer a nobis, quæsumus, Dómine, iniquitátes nostras: ut ad Sancta sanctorum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Pašalink nuo mūsų, meldžiame, Viešpatie, mūsų nedorybes, kad būtume verti su tyromis sielomis įeiti į Šventų švenčiausiąją. Per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Bučiuodamas altorių, kuriame yra šventųjų relikvijų, kunigas kalba:

Orámus te, Dómine, per mérita Sanctorum tuorum, quorum reliquiæ hic sunt, et ómnium Sanctorum: ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.

Meldžiame Tave, Viešpatie, kad per Tavo šventųjų, kurių relikvijų čia yra, ir visų šventųjų nuopelnus teiktumeisi atleisti visas mano nuodėmes. Amen.

(Giedotinėse Mišiose kunigas laimina smilkalus, kalbėdamas:

Ab illo bene+dicáris, in cuius honóre cremáberis. Amen.

Būk pa+laimintas To, kurio garbei sudegsi. Amen.

Po to smilko altorių ir priima apsmilkymą.)

Maldos

Įžangos antifona (introitas) – kintamoji Mišių dalis. Prieš ją visi persižegnoja.

Ps. 32, 11 et 19: Cogitationes Cordis eius in generatione et generationem: ut éruat a morte ánimas eorum et alat eos in fame. (T. P. Allelúia, allelúia.)

Ps 32, 11 ir 19: Jo Širdies mintys iš kartos į kartą, kad išgelbėtų nuo mirties jų sielas ir pamaitintų juos bado metu. (Velykų laiku: Aleliuja, aleliuja.)

Ps. ibid., 1: Exsultáte, iusti, in Dómino: rectos decet collaudátio.

Ps ta pati, 1: Džiūgaukit, teisieji, Viešpatyje, geriesiems tinka šlovinti.

V. Glória Patri, et Filio, et Spírítui Sancto. R. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper: et in sácula sæculórum. Amen.

V. Garbė Tėvui, ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai. R. Kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžių amžius. Amen.

Cogitationes...

Jo Širdies...

Kunigas grįžta prie altoriaus vidurio ir kalba Kyrie:

V. Kýrie, eléison. R. Kýrie, eléison.

V. Viešpatie, pasigailėk. R. Viešpatie, pasigailėk.

V. Kýrie, eléison. R. Christe, eléison.

V. Viešpatie, pasigailėk. R. Kristau, pasigailėk.

V. Christe, eléison. R. Christe, eléison.

V. Kristau, pasigailėk. R. Kristau, pasigailėk.

V. Kýrie, eléison. R. Kýrie, eléison.

V. Viešpatie, pasigailėk. R. Viešpatie, pasigailėk.

V. Kýrie, eléison.

V. Viešpatie, pasigailėk.

Gloria (kalbama tik per šventes, praleidžiama advento, gavėnios, gedulingose Mišiose):

Glória in excélsis Deo. Et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Laudámus te. Benedícimus te. Adorámus te. Glorificámus te. Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. Dómine Deus, Rex cæléstis, Deus Pater omnípotens. Dómine Fili unigénite, Iesu Christe. Dómine Deus, Agnus

Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė geros valios žmonėms. Šloviname Tave, aukštiname Tave, lenkiamės Tau, garbiname Tave; dėkojame Tau dėl Tavo didžios garbės, Viešpatie Dieve, dangaus Valdove, visagali Dieve Tėve. Viešpatie vienatini Sūnau, Jėzau Kristau. Viešpatie Dieve, Dievo Avinėli, Tėvo

Dei, Fílius Patris. Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. Qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis. Quóniam tu solus Sanctus. Tu solus Dóminus. Tu solus Altíssimus, Iesu Christe. + Cum Sancto Spírítu in glória Dei Patris. Amen.

Sūnau. Tu naikini pasaulio nuodėmes, pasigailėk mūsų. Tu naikini pasaulio nuodėmes, priimk mūsų maldavimus. Tu sėdi Tėvo dešinėje, pasigailėk mūsų. Nes Tu vienas Šventas, Tu vienas Viešpats, Tu vienas Aukščiausiasis, Jėzau Kristau, + su Šventąja Dvasia Dievo Tėvo garbei. Amen.

Kunigas bučiuoja altorių ir atsigręžęs taria:

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.
V. Orémus.

V. Viešpats su jumis. R. Ir su tavo dvasia. V. Melskimės.

*Nuėjęs prie mišiolio, kunigas skaito **dienos maldą (kolektą, arba oraciją)** – tai kintamoji Mišių dalis. (Gedulingose Mišiose, advento ir gavėnios eilinių savaitės dienų Mišiose jos metu **visi klūpo.**) Dar gali būti vienas ar du minėjimai.*

Deus, qui nobis in Corde Fílii tui, nostris vulneráto peccátis, infinitos dilectiónis thesáuros misericórditer largíri dignáris: concéde, quæsumus; ut, illi devótum pietátis nostræ prestántes obséquiium, dignæ quoque satisfactiónis exhibeámus officium. Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus; per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Dieve, Tavo Sūnaus Širdyje, sužeistoje mūsų nuodėmių, Tu teikeisi mums gailestingai dovanoti begalinius meilės lobius. Suteik, prašome, kad jai su giliu pamaldumu atsiduotume ir įvykdytume verto atlyginimo pareigą. Per tąjį mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūną, kuris, būdamas Dievas, su Tavimi gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios vienybėje per visus amžių amžius. R. Amen.

Skaitiniai

*Kunigas, lektorius arba subdiakonas lekcijos pusėje skaito **lekciją, arba epistolą** – tai kintamoji Mišių dalis, skaitinys iš apaštalių laiškų arba ST pranašų knygy. **Visi sėdi.***

Eph. 3, 8–19: Lécitio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Fratres: Mihi, ómniium sanctórum mínimo, data est grátia hæc, in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacraménti absconditi a sæculis in Deo, qui ómnia creávit: ut innotéscat principátibus et potestátibus in cæléstibus per Ecclésiám multifórmis sapiéntia Dei, secúndum præfinitiónem sæculórum, quam fecit in Christo Iesu, Dómino nostro, in quo habémus fidúciam et accéssum in confidéntia per fidem eius. Huius rei grátia flecto génuá mea ad Patrem Dómini nostri Iesu Christi, ex quo omnis patérnitas in cælis et in terra nominátur, ut det vobis, secúndum divítias glóriæ suæ, virtúte corroborári per Spírítum eius in interiorem hóminem, Christum habitáre per fidem in córdibus vestris: in caritate radicáti et fundáti, ut possítis comprehendere cum ómnibus sanctis, quæ sit

Ef 3, 8–19: Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Laiško efeziečiams.

Broliai: Man, iš visų šventųjų mažiausiajam, atiteko malonė skelbti pagonims nesuvokiamus Kristaus turtus, ir atskleisti visiems, kaip turi išsipildyti šita paslaptis, nuo amžių uždengta Dieve, visų dalykų Kūrėjuje, – kad dabar per Bažnyčią taptų žinoma kunigaikštystėms ir valdžioms danguje daugeriopa Dievo išmintis. Tai atitinka amžinąjį nutarimą, įvykdytą mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuse. Jį tikėdami, mes drąsiai ir su pasitikėjimu einame prie Tėvo. Dėl to aš klaupiuosi prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą, nuo kurio kiekviena tėvystė danguje ir žemėje turi vardą, kad iš savo šlovės lobio suteiktų jums stiprybės jo Dvasios galia tapti tvirtais vidiniais žmonėmis, kad Kristus per tikėjimą gyventų jūsų širdyse ir jūs, išisakniję ir išitvirtinę meilėje, galėtumėte suvokti kartu su visais šventaisiais, koks yra plotis ir ilgis ir aukštis ir

latitúdo, et longitúdo, et sublímitas, et profúndum: scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

gylis, ir pažinti Kristaus meilę, kuri pranoksta bet kokį žinojimą, kad būtumėte pripildyti visos Dievo pilnybės.

Baigus visi atsako:

R. Deo grátias.

| R. Dėkojame Dievui.

(*Po skaitinio lietuvių kalba: V. Tai Dievo Žodis. R. Dėkojame Dievui.*)

Tarpinės giesmės – kintamoji Mišių dalis: *gradualas su Aleliuja ar traktu, arba dvi Aleliuja, kartais sekvencija. Paprastai visi sėdi.*

Gradualas (Ps 24, 8–9):

Dulcis et rectus Dóminus: propter hoc legem dabit delinquentibus in via. V. Díriget mansuétos in iudício, docébit mites vias suas.

| Saldus ir teisingas yra Viešpats. Todėl jis duoda įstatymą nuklystantiems kelyje. V. Teisingai veda nuolankiuosius, romiuosius moko savo kelių.

Aleliuja (Mt 11, 29):

Allelúia, allelúia. Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis Corde, et inveniétis réquiem animábus vestris. Allelúia.

| Aleliuja, aleliuja. Imkite ant savo pečių mano jungą ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios Širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą. Aleliuja.

Po Septuagesimos sekmadienio vietoj Aleliuja giedamas Traktas (Ps 102, 8–10):

Miséricors et miserátor Dóminus, longánimis, et multum miséricors. V. Non in perpétuum irascétur, neque in ætérnum comminábitur. V. Non secúndum peccáta nostra fecit nobis, neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

| Viešpats yra gailestingas ir maloningas, kantrus ir labai gailestingas. V. Jis nepyksta amžinai ir nerūstauja amžiais. V. Nesielgė su mumis pagal mūsų nuodėmes, ir neatlygino mums pagal mūsų nedorybes.

Velykų laiku vietoj gradualo ir Aleliuja giedamos dvi Aleliuja (Mt 11, 29 ir 28):

Allelúia, allelúia. Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis Corde: et inveniétis réquiem animábus vestris.

| Aleliuja, aleliuja. Imkite ant savo pečių mano jungą ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios Širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą.

Allelúia. V. Veníte ad me, omnes qui laborátis, et oneráti estis, et ego refíciam vos. Allelúia.

| Aleliuja. V. Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, – ir aš jus atgaivinsiu. Aleliuja.

Evangelija – kintamoji Mišių dalis. *Ją skaito kunigas arba diakonas. (Giedotinėse Mišiose kunigas laimina smilkalus, kalbėdamas: „Ab illo benedicaris...“.)*

Kunigas ties altoriaus viduriu pasilenkęs kalba:

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus, qui lábia Isaíæ Prophétæ cáculo mundásti igníto: ita me tua grata miseratióne dignáre mundáre, ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen. Iube, Dómine, benedícere. Dóminus sit in corde meo et in

| Apvalyk mano širdį ir mano lūpas, visagali Dieve, kuris pranašo Izaijo lūpas nuvalei degančia žarija. Teikis mane, maloningai pasigailėjęs, taip apvalyti, kad pajėgčiau vertai skelbti Tavo šventąją Evangeliją. Per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen. Teikis, Viešpatie, palaiminti. Viešpats tebūna mano

lábiis meis: ut digne et competénter | širdyje ir mano lūpose, kad vertai ir tinkamai
annúntiem Evangélium suum. Amen. | skelbčiau jo Evangeliją. Amen.

Priėjęs prie Mišiolo Evangelijos pusėje, kunigas taria:

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo. | V. Viešpats su jumis. R. Ir su tavo dvasia.

Tuo metu visi atsistoja, daro kryželį nykščiu ant kaktos, lūpų ir krūtinės, kunigui tariant:

V. + Sequéntia sancti Evangélii secúndum N. | V. + Pasiklausykite šventosios Evangelijos
R. Glória tibi, Dómine. | pagal N. R. Garbė Tau, Viešpatie.

(Giedotinėse Mišiose kunigas smilko mišiolą). Skaitoma Evangelija:

Ioan. 19, 31–37: Sequéntia sancti Evangélii
secúndum Ioánnem.

In illo témpore: Iudáei (quóniam Parascéve
erat), ut non remanérent in cruce córpora
sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati),
rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum
crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites: et
primi quidem fregérunt crura et altérius, qui
crucifixus est cum eo. Ad Iesum autem cum
veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non
fregérunt eius crura, sed unus mílitum láncea
latus eius apéruit, et contínuo exívit sanguis
et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit:
et verum est testimónium eius. Et ille scit
quía vera dicit, ut et vos credátis. Facta sunt
enim hæc ut Scriptúra implerétur: Os non
comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra
dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

Jn 19, 31–37: Tęsinys šventosios Evangelijos
pagal Joną.

Anuo metu: Kadangi buvo Prisirengimo
diena, žydai nenorėjo, kad kūnai liktų ant
kryžiaus per šabą, – nes tas šabas buvo didelės
šventės diena, – jie prašė Pilotą, kad
nukryžiuotiesiems būtų sulaužyti
blauzdikauliai ir kūnai nuimti. Tad atėjo
kareiviai ir sulaužė blauzdas vienam ir
antram, kurie buvo su juo nukryžiuoti. Priėję
prie Jėzaus ir pamatę, kad jis jau miręs, jie
nebelaužė jam blauzdų, tik vienas kareivis
ietimi perdūrė jam šoną, ir tuojau ištekėjo
kraujo ir vandens. Regėjusis tai paliudijo, ir jo
liudijimas teisingas; jis žino sakęs tiesą, kad ir
jūs tikėtumėte. Taip įvyko, kad išsipildytų
Raštas: „Nė vienas jo kaulas nebus
sulaužytas“. Vėl kitoje vietoje Raštas sako:
„Jie žiūrės į tą, kurį perdūrė“.

Baigus visi atsako:

R. Laus tibi, Christe.

| R. Šlovė Tau, Kristau.

Kunigas bučiuoja mišiolą, tardamas:

Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

| Per Evangelijos žodžius tebūnie ištrintos
mūsų kaltės.

(Po Evangelijos lietuvių kalba: V. Girdėjote Viešpaties žodį. R. Šlovė Tau, Kristau.)

Homilija arba pamokslas

Jo metu visi sėdi, baigus atsistoja.

Tikėjimo išpažinimas

Credo in unum Deum: Patrem
omnipoténtem, factórem cæli et terræ,
visibílium ómniū et invisibíliū. Et in
unum Dóminum Iesum Christum, Fílium Dei
unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia
sæcula. Deum de Deo, lumen de lúmine,
Deum verum de Deo vero. Génitum, non

Tikiu vieną Dievą, visagalį Tėvą, dangaus ir
žemės, visų regimų ir neregimų daiktų Kūrėją.
Ir į vieną Viešpatį Jėzų Kristų, vienatinį Dievo
Sūnų, prieš visus amžius gimusį iš Tėvo:
Dievą iš Dievo, šviesą iš šviesos, tikrą Dievą
iš tikro Dievo; gimusį, bet ne sukurtą, esantį
vienos prigimties su Tėvu. Per jį visa yra

factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines et propter nostram salútem descéndit de cælis.

(Visi priklaupia) Et incarnátus est de Spírítu Sancto ex María Vírgine: Et homo factus est.

(Visi atsistoja) Crucifíxus étiam pro nobis: sub Póntio Piláto passus, et sepúltus est. Et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras. Et ascéndit in cælum: sedet ad dexteram Patris. Et íterum ventúrus est cum glória iudicáre vivos et mórtuos: cuius regni non erit finis. Et in Spírítum Sanctum, Dóminum et vivificántem: qui ex Patre Filióque procedit. Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur: qui locútus est per Prophétas. Et unam sanctam cathólicam et apostólicam Ecclésiám. Confíteor unum baptísma in remissionem peccatórum. Et exspécto resurrectionem mortuórum. + Et vitam ventúri sáeculi. Amen.

padaryta. Jis dėl mūsų žmonių, dėl mūsų išganymo nužengė iš dangaus.

(Visi priklaupia) Ir įsikūnijo per šventąją Dvasią iš Mergelės Marijos, ir tapo žmogumi.

(Visi atsistoja) Taip pat dėl mūsų nukryžiuotas; prie Poncijaus Piloto nukankintas ir palaidotas. Trečiąją dieną, pagal Raštus, prisikėlė iš numirusių, įžengė į dangų ir sėdi Tėvo dešinėje. Jis vėl garbingai ateis gyvųjų ir mirusiųjų teisti, jo karalystei nebus galo. Ir į Šventąją Dvasią, Viešpatį Gaivintoją, kylančią iš Tėvo ir Sūnaus, su Tėvu ir Sūnumi garbinamą ir šlovinamą, kalbėjusią per pranašus. Ir vieną, šventą, visuotinę, apaštalinę Bažnyčią. Pripažįstu vieną Krikštą nuodėmėms atleisti. Laukiu mirusiųjų prisikėlimo + ir būsimojo amžiaus gyvenimo. Amen.

TIKINČIŲJŲ MIŠIOS

Atnašavimas

Kunigas bučiuoja altorių ir atsigręžęs taria:

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.
V. Orémus.

V. Viešpats su jumis. R. Ir su tavo dvasia. V. Melskimės.

Visi klaupiasi arba sėdasi, kunigas skaito atnašavimo antifoną (ofertoriumą):

Ps. 68, 21: Improperíum exspectávit Cor meum et misériam: et sustínui, qui simul mecum contristarétur, et non fuit: consolántem me quæsívi, et non invéni.

Ps 68, 21: Paniekos laukia mano Širdis ir vargo. Aš laukiau, kad mane kas užjaustų, bet veltui; ieškojau, kas mane paguostų, bet neradau.

T. P. (Ps. 39, 7–9):

Holocáustum et pro peccáto non postulásti; tunc dixi: Ecce, vénio. In cápíte libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: Deus meus, vólui, et legem tuam in médio Cordis mei, allelúia.

Velykų laiku (Ps 39, 7–9):

Deginamosios aukos už nuodėmes Tu nereikalavai. Tada tariau: štai aš ateinu. Knygos skyriuje parašyta apie mane, kad įvykdysiu Tavo valią. Mano Dieve, to noriu, Tavo įstatymas mano Širdies gelmėje, aleliuja.

Duonos atnašavimas

Kunigas nudengia taure, pakylėja pateną su ostija ir kalba:

Súscipe, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, hanc immaculátam hóstiam, quam ego indignus fámulus tuus óffero tibi Deo meo vivo et vero, pro innumerábilibus peccátis, et offensió nibus, et neglegéntiis meis, et pro ómnibus circumstántibus, sed et pro ómnibus fidélibus cristiánis vivis atque defúntis: ut

Priimk, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, šią be dėmės auką, kurią aš, nevertas Tavo tarnas, aukoju Tau, gyvajam ir tikrajam savo Dievui, už nesuskaitomas savo nuodėmes, įžeidimus ir apsileidimus, už visus aplink stovinčius, taip pat už visus ištikimuosius krikščionis, gyvus ir numirusius,

mihi, et illis proficiat ad salutem in vitam æternam. Amen.

kad man ir jiems padėtų išsigelbėti amžinajam gyvenimui. Amen.

Vyno atnašavimas

Kunigas padeda ostiją nuo patenos ant korporalo. Įpila į taurę vyno, po to palaimina ir įpila truputį vandens, tuo pažymėdamas, kad Kristuje yra susijungusios dvi prigimtys – dieviškoji ir žmogiškoji. Tuo metu kalba:

+ Deus, qui humanæ substantiæ dignitatem mirabiliter condidisti, et mirabiliter reformasti: da nobis per huius aquæ et vini mysterium, eius divinitatis esse consortes, qui humanitatis nostræ fieri dignatus est particeps, Iesus Christus, Filius tuus, Dominus noster, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti, Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

+ Dieve, kuris nuostabiai sukūrei tokią kilnią žmogaus prigimtį ir dar nuostabiau ją atnaujina, leisk mums per šio vandens ir vyno paslaptį tapti dalininkais dievystės Tojo, kuris teikėsi tapti mūsų žmogiškumo dalininku, – Jėzaus Kristaus, Tavo Sūnaus, mūsų Viešpaties, kuris, būdamas Dievas, su Tavimi gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios vienybėje per visus amžių amžius. Amen.

Kunigas pakylėja taurę tardamas:

Offérimus tibi, Dómine, cálicem salutáris, tuam deprecántes cleméntiam: ut in conspéctu divínæ maiestátis tuæ, pro nostra et totíus mundi salutē, cum odóre suavitátis ascéndat. Amen.

Aukojame Tau, Viešpatie, išganymo taurę, prašydami Tavo gerumo, kad ji Tavo dieviškosios didybės akivaizdoje pakiltų meilium kvapu už mūsų ir viso pasaulio išganymą. Amen.

Kunigas uždengia taurę ir pasilenkęs kalba:

In spírítu humilitátis et in ánimo contríto suscipíamur a te, Dómine: et sic fiat sacrificíum nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Nuolankius dvasia ir susigraudinusius širdimi priimk mus, Viešpatie, ir tokia tetampa mūsų auka šiandien Tavo akivaizdoje, kad ji Tau patiktų, Viešpatie Dieve.

Laimindamas atnašas, kunigas taria:

Veni, sanctificátor omnipotens ætérne Deus: et béne+dic hoc sacrificíum, tuo sancto nómini præparátum.

Ateik, Pašventėjau, visagali amžinasis Dieve, ir palaimink šią Tavo šventajam vardui paruoštą auką.

(Giedotinėse Mišiose kunigas laimina smilkalus, smilko atnašas ir altorių, kalbėdamas:

Per intercessiónem beáti Michaélis Archángeli, stantis a dextris altáris incénsi, et ómnium electórum suórum, incénsum istud dignétur Dóminus bene+dícere, et in odórem suavitátis accípere. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Incénsum istud a te benedíctum ascéndat ad te, Dómine: et descéndat super nos misericórdia tua.

Ps. 140, 2–4: Dirigátur, Dómine, orátio mea, sicut incénsum, in conspéctu tuo: elevátio mánuum meárum sacrificíum vespertinum. Pone, Dómine, custódiam ori meo, et óstium circumstántiæ lábiis meis: ut non declínet cor meum in verba malítiæ, ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Užtariant šventajam arkangelui Mykolui, kuris stovi smilkalų altoriaus dešinėje, ir visiems jo išrinktiesiems, tegul Viešpats teikiasi šiuos smilkalus palaiminti ir priimti jų meilium kvapą. Per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Šie Tavo palaiminti smilkalai tepakyla link Tavęs, Viešpatie, ir tenusileidžia ant mūsų Tavo gailestingumas.

Ps 140, 2–4: Tekyla, Viešpatie, mano malda kaip smilkalai Tavo akivaizdoje, mano pakeltos rankos – kaip vakarinė auka. Pastatyk, Viešpatie, sargybą mano burnai ir sandarias duris mano lūpoms, kad mano širdis nelinktų į piktus žodžius ir nesiteisintų dėl nuodėmių.

Accéndat in nobis Dóminus ignem sui amóris, et flammam ætérnæ caritátis. Amen.
Po to apsmilkomas kunigas, patarnautojai ir tikintieji. Pradėjus smilkyti kunigą, visi atsistoja.)

Rankų plovimas

Kunigas plauna rankas, kalbėdamas Ps 25, 6–12:

Lavábo inter innocéntes manus meas: et circúmdabo altáre tuum, Dómine: Ut áudiam vocem laudis, et enárrem univérsa mirabilia tua. Dómine, diléxi decórem domus tuæ et locum habitatiónis glóriæ tuæ. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, et cum viris sánguinum vitam meam: In quorum mánibus iniquitátes sunt: déxtera eórum repléta est munéribus. Ego autem in innocéntia mea ingræssus sum: rédime me et miserére mei. Pes meus stetit in dirécto: in ecclésiis benedícam te, Dómine. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper: et in sæcula sæculórum. Amen.

Teuždega Viešpats mumyse savo meilės ugnį ir amžinos meilės liepsnas. Amen.

ir tikintieji. Pradėjus smilkyti kunigą, visi

Plausiu tarp nekaltųjų savo rankas ir laikysiuosi Tavo altoriaus, Viešpatie, kad girdėčiau šlovinimo balsą ir išpasakočiau visus Tavo stebuklus. Viešpatie, aš myliu Tavo namų grožį ir Tavo garbės gyvenimo vietą. Neprašudyk, Dieve, mano sielos su nedorėliais ir mano gyvybės su kraujo trokštančiais vyrais, kurių rankose yra neteisybė, jų dešinė pilna dovanų. Aš gi vaikščioju savo nekaltybėje, atpirk mane ir pasigailėk manęs. Mano koja stovi ant tiesaus kelio, aš garbinu Tave, Viešpatie, susirinkimuose. Garbė Tėvui, ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai; kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžių amžius. Amen.

Grižęs ties altoriaus viduriu, kunigas kalba:

Súscipe, sancta Trínitas, hanc oblatiõem, quam tibi offérimus ob memóriam passiónis, resurrectiόnis et ascensiόnis Iesu Christi, Dómini nostri: et in honórem beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti Ioánnis Baptístæ, et sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et istórum et ómnium Sanctórum: ut illis proficiat ad honórem, nobis autem ad salútem: et illi pro nobis intercédere dignéntur in cælis, quorum memóriam ágimus in terris. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Priimk, Švenčiausioji Trejybe, šią auką, kurią Tau atnašaujame minėdami mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kančią, prisikėlimą ir žengimą į dangų; taip pat Švenčiausiosios visuomet Mergelės Marijos, šventojo Jono Krikštytojo, šventųjų apaštalų Petro ir Pauliaus, ir šių (*kurių relikvijos yra altoriuje*), ir visų šventųjų garbei, kad jiems būtų pagarbai, o mums išganymui, ir tie, kuriuos minime žemėje, teiktųsi mus užtarti danguje. Per tąjį Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Kunigas bučiuoja altorių ir atsigręžęs taria:

Oráte, fratres: ut meum ac vestrum sacrificium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

R. Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis ad laudem et glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ. V. Amen.

Melskitės, broliai, kad mano ir jūsų auka būtų priimtina visagaliam Dievui Tėvui.

R. Tepriima Viešpats iš tavo rankų šią auką savo vardo šlovei ir garbei, taip pat mūsų ir visos savo šventosios Bažnyčios naudai. V. Amen.

Atskiroji, arba tylioji malda (sekreta) – kintamoji Mišių dalis. Dar gali būti vienas arba du minėjimai.

Réspice, quæsumus, Dómine, ad ineffábilem Cordis dilécti Fílii tui caritátem: ut quod offérimus sit tibi munus accéptum et nostrórum expiátio delictórum. Per eúndem

Pažvelk, Viešpatie, į neapsakomą savo mylimojo Sūnaus Širdies meilę, kad mūsų aukos būtų Tau priimtina dovana ir atlygis už mūsų kaltes. Per tąjį mūsų Viešpatį Jėzų

Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Kristų, Tavo Sūnų, kuris būdamas Dievas su Tavimi gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios vienybėje.

*Visi stoja (jei nebuvo atsistoję per apsmilkymą), kunigas kalba arba gieda **Prefaciją** – tai kintamoji Mišių dalis. Švč. Jėzaus Širdies prefacija:*

V. Per ómnia sǎcula sǎculórum. R. Amen.

V. Per visus amžių amžius. R. Amen.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

V. Viešpats su jumis. R. Ir su tavo dvasia.

V. Sursum corda. R. Habémus ad Dóminum.

V. Aukštyn širdis. R. Keliame į Viešpatį.

V. Grátias agámus Dómino, Deo nostro. R. Dignum et iustum est.

V. Dėkokime Viešpačiui, mūsų Dievui. R. Verta ir teisinga.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Qui Unigénitum tuum, in Cruce pendéntem, láncea mílitis transfigi voluísti: ut apértum Cor, divínæ largitátis sacrárium, torréntes nobis fúnderet miseratiónis et grátia; et, quod amóre nostri flagrære numquam déstitit, piis esset réquies et pæniténtibus patéret salútis refúgium. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatió nibus cumque omni milítia cǎléstis exércitus hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Tu panorėjai, kad Tavo Viengimį, kabantį ant kryžiaus, pervertų kareivio ietis, kad atverta Širdis, ta dieviško dosnumo šventovė, išlietų mums pasigailėjimo ir malonės upes, kad ji, niekad nesiliaujanti liepsnoti meile mums, būtų atilsis pamaldiesiems, o atgailaujantiems atsivertų kaip gelbėjantis prieglobstis. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt cǎeli et terra gloria tua. Hosánna in excélsis. + Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Šventas, Šventas, Šventas Viešpats, galybių Dievas. Pilni yra dangūs ir žemė Tavo garbės. Osana aukštybėse. + Garbė Tam, kuris ateina Viešpaties vardu. Osana aukštybėse.

Mišių Kanonas

Visi klaupia, kunigas pasilenkęs tyliai meldžiasi:

Malda už Bažnyčią

Te ígitur, clementíssime Pater, per Iesum Christum, Fílium tuum, Dóminum nostrum, súpplices rogámus, ac pétimus, uti accépta hábeas et benedícas, hæc + dona, hæc + múnera, hæc + sancta sacrificia illibáta, in primis, quæ tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre et régere dignéris toto orbe terrárum: una cum fámulo tuo Papa nostro N. et Antístite nostro N. et ómnibus orthodoxis, atque cathólicæ et apostólicæ fidei cultóribus.

Taigi Tave, malonysis Tėve, per Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, mūsų Viešpatį, nuolankiai maldaujame ir prašome, kad priimtum ir palaimintum šias + dovanas, šias + atnašas, šias + šventas, nepalistas aukas, kurias aukojame Tau pirmiausia už Tavo šventąją visuotinę Bažnyčią. Teikis jai duoti taiką, ją sergėti, laikyti vieningą ir valdyti visoje žemėje kartu su savo tarnu, mūsų popiežiumi N., mūsų vyskupu N. ir visais tikratikiais, besilaikančiais apaštalinio katalikų tikėjimo.

Minėjimas už gyvuosius

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. et N. et ónnum

Atsimink, Viešpatie, savo tarnus ir tarnaites N. ir N., ir visus aplink stovinčius, kurių

circumstántium, quorum tibi fides cónnita est et nota devótio, pro quibus tibi offérimus: vel qui tibi ófferunt hoc sacrificíum laudis, pro se suisque ómnibus: pro redemptióne animárum suárum, pro spe salútis et incolumitátis suæ: tibíque reddunt vota sua ætérno Deo, vivo et vero.

Šventųjų paminėjimas

(Jo pradžia kitokia per Kalėdas, Tris Karalius,

Communicántes, et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Mariæ, Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi: sed et beáti Ioseph, eiúsdem Vírginis Sponsi, et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Iacóbi, Ioánnis, Thomæ, Iacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Ioánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsq; concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Kunigas ištiesia rankas virš atnašų ir kalba (ši

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quæsumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum iúbeas grege numerári. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Kunigas žegnoja atnašas ir kalba:

Quam oblatiónem tu, Deus, in ómnibus, quæsumus, bene+díctam, adscríp+tam, ra+tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: ut nobis Cor+pus, et San+guis fiat dilectíssimi Fílii tui Dómini nostri Iesu Christi.

Konsekracija ir pakylėjimas

Kunigas paima ostiją ir kalba:

Qui pridie quam paterétur, accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas, et elevátis óculis in cælum ad te Deum, Patrem suum omnipoténtem, tibi grátias agens, bene+díxit, fregit, dedítque discíplulis suis, dicens: Accípite, et manducáte ex hoc omnes.

tikėjimas Tau pažįstamas ir maldingumas žinomas, už kuriuos Tau aukojame ar kurie Tau aukoja šią šlovinimo auką už save ir visus savuosius, už savo sielų atpirkimą, savo išganymo ir saugumo viltį, ir Tau, amžinajam, gyvajam ir tikrajam Dievui, išpildo savo įžadus.

Velykas, Šeštines ir Sekmines).

Bendraudami ir atminimą gerbdami visų pirma garbingosios visuomet Mergelės Marijos, Dievo ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Gimdytojos, taip pat šventojo Juozapo, šios Mergelės Sužadėtinio, bei Tavo šventųjų apaštalų ir kankinių Petro ir Pauliaus, Andriejaus, Jokūbo, Jono, Tomo, Jokūbo, Pilypo, Baltramiejaus, Mato, Simono ir Tado; Lino, Kleto, Klemenso, Siksto, Kornelijaus, Kiprijono, Lauryno, Krizogono, Jono ir Pauliaus, Kozmo ir Damijono ir visų Tavo šventųjų, dėl kurių nuopelnų ir maldų suteik, kad visuose reikaluose būtume apginti Tavo saugančia pagalba. Per tąjį Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

malda kitokia per Velykas ir Sekmines):

Taigi šią mūsų tarnystės ir taip pat visos Tavo šeimos auką prašome, Viešpatie, palankiai priimti. Sutvarkyk mūsų dienas savo ramybėje ir teiktis mus išgelbėti nuo amžinojo pasmerkimo bei įskaityti į savo išrinktųjų kaimenę. Per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Šią atnašą, meldžiame Tave, Dieve, teikis padaryti visais atžvilgiais pa+laimintą, įra+šytą, pa+tvirtintą, vertą ir priimtina, kad ji mums taptų Tavo mylimojo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kū+nu ir Krau+ju.

Kančios išvakarėse jis paėmė duoną į savo šventas ir garbingas rankas, pakėlęs akis į dangų, į Tave, Dievą, savo visagalį Tėvą, Tau dėkodamas, lai+mino, laužė ir davė savo mokiniams, tardamas: Imkite ir valgykite jos visi:

Kunigas pasilenkęs virš ostijos taria perkeitimo žodžius:

Hoc est enim Corpus meum

Nes tai yra mano Kūnas

Kunigas priklaupia prieš Švenčiausiąjį ir pakylėja jį. Nuleidęs vėl priklaupia.

Kunigas nudengia taurę ir kalba:

Símili modo postquam cenátum est, accípiens et hunc præclárum Cálicem in sanctas ac venerábiles manus suas: item tibi grátias agens, bene+díxit, dedítque discípu-
lis suis, dicens: Accípíte, et bíbite ex eo omnes.

Panašiai po vakarienės Jis paėmė ir šią
brangiausiąją Taurę į savo šventas ir
garbingas rankas, taip pat Tau dėkodamas,
lai+mino ir davė savo mokiniams, tardamas:
Imkite ir gerkite iš jos visi:

Pasilenkęs kunigas taria perkeitimo žodžius:

**Hic est enim Calix Sanguinis mei, novi et
ætérni testaménti: mystérium fidei: qui
pro vobis et pro multis effundétur in
remissiónem peccatórum**

**Nes tai yra Taurė mano Kraujo, naujosios
ir amžinosios sandoros: tikėjimo paslaptis:
kuris už jus ir už daugelį bus išlietas
nuodėmėms atleisti**

Atsitiesęs tyliai prideda:

Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei
memóriam faciétis.

Kiek kartų tai darysite, darykite mano
atminimui.

Kunigas priklaupia, pakylėja Brangiausiąjį Kristaus Kraują ir vėl priklaupia.

Maldos po konsekracijos

Unde et mémoires, Dómine, nos servi tui, sed
et plebs tua sancta, eiúsdem Christi Fílii tui,
Dómini nostri, tam beátæ passiónis, nec non
et ab ínferis resurrectiόνis, sed et in cælos
gloriósæ ascensiόνis: offérimus præcláræ
maiestáti tuæ de tuis donis ac datis, hóstiam
+ puram, hóstiam + sanctam, hóstiam +
immaculátam, Panem + sanctum vitæ
ætérnæ, et Cálicem + salútis perpétuæ.

Todėl, Viešpatie, mes, Tavo tarnai ir Tavo
šventoji liaudis, minėdami to paties Kristaus,
Tavo Sūnaus, mūsų Viešpaties, tiek
palaimingąją kančią, tiek ir iš pragarų
prisikėlimą bei garbingąjį įžengimą į dangų,
aukojame šviesiausajai Tavo didybei iš Tavo
dovanų ir davinų tyrą + auką, šventą + auką,
be dėmės + auką, šventąją amžinojo
gyvenimo + Duoną ir amžinojo išganymo +
Taurę.

Supra quæ propítio ac seréno vultu respícere
dignéris: et accépta habére, sícuti accépta
habére dignátus es múnera púeri tui iusti
Abel, et sacrificium patriárchæ nostri
Abrahæ: et quod tibi óbtulit summus
sacérdos tuus Melchisedech, sanctum
sacrificium, immaculátam hóstiam.

Teikis į jas pažvelgti atlaidžiu ir giedru veidu
bei jas priimti, kaip teikeisi priimti savo tarno,
teisiojo Abelio dovanas ir mūsų protėvio
Abraomo auką bei tą šventą atnašą, be dėmės
auką, kurią Tau paaukojo vyriausias Tavo
kunigas Melkizedekas.

Súpplíces te rogámus, omnípotens Deus: iube
hæc perférri per manus sancti Angeli tui in
sublíme altáre tuum, in conspéctu divínæ
maiestátis tuæ: ut, quotquot ex hac altáris
participatióne sacrosánctum Fílii tui
Cor+pus, et Sán+guinem sumpsérimus, omni
benedictiόνē cælésti et grátia repleámur. Per
eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Nuolankiai meldžiamo Tave, visagalis Dieve,
liepk jas pernešti Tavo šventojo Angelo
rankomis ant Tavo aukštojo altoriaus, Tavo
dieviškos didybės akivaizdon, kad kiek tik,
dalyvaudami šiame altoriuje, priėmėme
švenčiausiąjį Tavo Sūnaus Kū+ną ir Kraują,
tiek taptume pilni visokios dangaus palaimos
ir malonės. Per tąjį Kristų, mūsų Viešpatį.
Amen.

Minėjimas už mirusius

Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. et N., qui nos præcessérunt cum signo fidei, et dórmunt in somno pacis. Ipsi, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus locum refrigerií, lucis et pacis, ut indúlgeas, deprecámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Taip pat atmink, Viešpatie, savo tarnus ir tarnaites N. ir N., kurie pirma mūsų išėjo su tikėjimo ženklų ir miega ramybės miegu. Prašome, Viešpatie, kad jiems ir visiems besiilsintiems Kristuje suteiktum atilsio, šviesos ir ramybės vietą. Per tąjį Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Kunigas mušasi į krūtinę ir garsiai pradeda:

Nobis quoque peccatōribus fāmulis tuis, de multitudīne miseratiōnum tuárum sperántibus, partem áliquam et societátem donáre dignéris, cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus: cum Ioánne, Stéphano, Matthía, Bárnaba, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnète, Cæcília, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis: intra quórum nos consórtium, non æstimátor mériti, sed vénia, quæsumus, largítor admítte. Per Christum Dóminum nostrum.

Taip pat ir mums, nusidėjėliams, Tavo tarnams, pasitikintiems gausiu Tavo gailestingumu, teikis duoti bent kokią dalį ir bendrystę su Tavo šventaisiais apaštalais ir kankiniais: su Jonu, Steponu, Motiejumi, Barnabu, Ignotu, Aleksandru, Marcellinu, Petru, Felicita, Perpetua, Agota, Liucija, Agniete, Cecilija, Anastazija ir visais Tavo šventaisiais, į kurių bendriją, prašome, teikis mus priimti, ne vertindamas nuopelnus, bet duodamas atleidimą. Per Kristų, mūsų Viešpatį.

Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, sanctí+ficas, viví+ficas, bene+dícis et præstas nobis.

Per kurį, Viešpatie, visas šias gėrybes nuolat kuri, pa+šventi, gai+vini, lai+mini ir teiki mums.

Per ip+sum, et cum ip+so, et in ip+so est tibi Deo Patri + omnipoténti in unitáte Spíritus + Sancti omnis honor, et glória.

Per + jį, su + juo ir + jame Tau, visagaliam Dievui + Tėvui, Šventosios + Dvasios vienybėje visa šlovė ir garbė.

Komunija

Viešpaties malda. Visi stoja.

V. Per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.
V. Orémus: Præcéptis salutáribus móniti, et divína institutióne formáti, audémus dícere: Pater noster, qui es in cælis: Sanctificétur nomen tuum: Advéniat regnum tuum: Fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie: Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R. Sed líbera nos a malo. V. Amen.

V. Per visus amžių amžius. R. Amen.
V. Melskimės. Išganingų įsakymų liepiami ir dieviškų nuostatų pamokyti, drįstame tarti: Tėve mūsų, kuris esi danguje, teesie šventas Tavo vardas, teateinie Tavo karalystė, teesie Tavo valia kaip danguje taip ir žemėje. Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams. Ir nevesk mūsų į pagundą. R. Bet gelbėk mus nuo pikto. V. Amen.

Šv. Ostijos laužymas

Kunigas žegnojasi su patena, perlaužia šv. Ostiją ir atlaužia nuo vienos pusės mažą dalelę, kalbėdamas:

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis, prætéris, præsentibus et futúris: et

Gelbėk mus, meldžiame, Viešpatie, nuo visokio esamo, buvusio ir būsimo blogio ir,

intercedente beata et gloriosa semper Virgine Dei Genetrice Maria, cum beatis Apostolis tuis Petro et Paulo, atque Andrea, et omnibus Sanctis, da propitius pacem in diebus nostris: ut, ope misericordiae tuae adiuti, et a peccato simus semper liberi et ab omni perturbacione securi. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus.

užtariant Švenčiausiajai ir garbingajai visuomet Mergelei Marijai, Dievo Gimdytojai, su šventaisiais Tavo apaštalais Petru ir Pauliumi bei Andriejum ir visais šventaisiais, maloningai suteik ramybę mūsų dienose, kad Tavo gailestingos pagalbos padedami, visuomet būtume ir laisvi nuo nuodėmės, ir saugūs nuo visokio neramumo. Per tąjį mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, kuris, būdamas Dievas, su Tavimi gyvena ir viešpatauja šventosios Dvasios vienybėje.

Šv. Pavidalų sumaišymas

Kunigas žegnoja su šv. Ostijos dalele virš taurės ir kalba:

V. Per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

V. Per visus amžių amžius. R. Amen.

V. Pax + Domini sit + semper vobis+cum. R. Et cum spiritu tuo.

V. Viešpaties + ramybė tebūna + visuomet su ju+mis. R. Ir su tavo dvasia.

Kunigas įleidžia dalelę į taurę, sakydamas:

Hæc commixtio, et consecratio Corporis at Sanguinis Domini nostri Iesu Christi, fiat accipientibus nobis in vitam æternam. Amen.

Šis mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kūno ir Kraujo sujungimas ir pašventinimas tebūna mums, priimantiems, amžinajam gyvenimui. Amen.

Agnus Dei ir ramybės pabučiavimas

Triskart mušantis į krūtinę, kalbama:

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: miserere nobis.

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, pasigailėk mūsų.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: miserere nobis.

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, pasigailėk mūsų.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: dona nobis pacem.

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, suteik mums ramybę.

Gedulingose Mišiose, nesimušant į krūtinę:

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: dona eis requiem.

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, duok jiems atilsį.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: dona eis requiem.

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, duok jiems atilsį.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: dona eis requiem sempiternam.

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, duok jiems amžinąjį atilsį.

Visi klaupiasi. Kunigas tyliai meldžiasi:

Domine Iesu Christe, qui dixisti Apostolis tuis: Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: ne respicias peccata mea, sed fidem Ecclesiae tuae; eamque secundum voluntatem tuam pacificare et coadunare digneris: Qui vivis et regnas Deus per omnia saecula saeculorum. Amen.

Viešpatie Jėzau Kristau, Tu savo apaštalam esi pasakęs: „Aš palieku jums ramybę, duodu jums savo ramybę“. Žiūrėk tad ne mano nuodėmių, o savosios Bažnyčios tikėjimo ir teikis jai pagal savo valią duoti ramybę ir vienybę. Tu, būdamas Dievas, gyveni ir viešpatauji per visus amžių amžius. Amen.

Iškilmingose Mišiose dvasininkams ir patarnautojams duodamas ramybės pabučiavimas:

V. Pax tecum. R. Et cum spírítu tuo.

V. Ramybė su tavimi. R. Ir su tavo dvasia.

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spírítu Sancto, per mortem tuam mundum vivificásti: líbera me per hoc sacrosánctum Corpus et Sáanguinem tuum ab ómnibus iniquitátibus meis, et univérsis malis: et fac me tuis semper inhærére mandátis, et a te nunquam separári permíttas: Qui cum eódem Deo Patre et Spírítu Sancto vivis et regnas Deus in sǎcula sǎculórum. Amen.

Viešpatie Jėzau Kristau, gyvojo Dievo Sūnau! Tėvo valią vykdydamas, Šventajai Dvasiai bendradarbiaujant, Tu savo mirtimi atgaivina pasaulį. Šiuo švenčiausiuoju savo Kūnu ir Krauju išvaduok mane iš visų mano nedorybių ir visokių blogybių; padėk man visuomet laikytis Tavo įsakymų ir neleisk niekuomet nuo Tavęs atsiskirti. Tu, būdamas Dievas, su tuo pačiu Dievu Tėvu ir Šventąja Dvasia gyveni ir viešpatauji per amžių amžius. Amen.

Percéptio Córporis tui, Dómine Iesu Christe, quod ego indígnus súmeré præsúmo, non mihi provéniat in iudícium et condemnatióem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spírítus Sancti Deus: per ómnia sǎcula sǎculórum. Amen.

Tavo Kūno priėmimas, Viešpatie Jėzau Kristau, kurį aš nevertas drįstu priimti, tegul neužtraukia man teismo ir pasmerkimo, bet dėl Tavo gerumo tebūna man sielos ir kūno apsauga bei priimtinu vaistu. Tu, būdamas Dievas, gyveni ir viešpatauji su Dievu Tėvu Šventosios Dvasios vienybėje per visus amžių amžius. Amen.

Kunigo Komunija

Kunigas priklaupia, paima abi šv. Ostijos dalis ir taria:

Panem cǎlestem accípíam, et nomen Dómini invocábo.

Dangaus duoną priimsiu ir Viešpaties vardo šauksiuosi.

Pasilenkęs kunigas triskart mušasi į krūtine, kartodamas (Mt 8, 8):

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Viešpatie, nesu vertas, kad įeitum po mano stogu, bet tik tark žodį, ir mano siela pasveiks.

Tuo metu patarnautojas skambina varpeliais. Norintieji priimti šv. Komuniją, eina prie Dievo stalo, priklaupia ir klaupiasi.

Kunigas priima šv. Ostiją, tardamas:

Corpus Dómini nostri Iesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kūnas tesaugo mano sielą amžinajam gyvenimui. Amen.

Tyliai padėkojė, nudengia taurę ir valo korporalą, kalbėdamas (Ps 115, 3; 17, 4):

Quid retríbuiam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípíam, et nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, et ab inimícis meis salvus ero.

Kuo atsilyginsiu Viešpačiui už visa, ką Jis man atidavė? Imsiu išganymo taurę ir šauksiuosi Viešpaties vardo. Garbindamas šauksiuosi Viešpaties ir būsiu išgelbėtas nuo savo priešų.

Priimdamas Brangiausiąjį Kraują, kunigas taria:

Sanguis Dómini nostri Iesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kraują tesaugo mano sielą amžinajam gyvenimui. Amen.

Tikinčiųjų Komunija

Visi kalba su patarnautoju:

M. Confiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper Virgini, beato Michaéli Archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis et tibi, pater: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et opere: (*tris kartus mušasi į krūtine:*) mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper Virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Ioánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te, pater, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

S. Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. M. Amen.

S. + Indulgéntiam, absolutiónem et remissionem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens et miséricors Dóminus. M. Amen.

M. Prisipažįstu visagaliam Dievui, Švenčiausiajai visuomet Mergelei Marijai, šventajam arkangelui Mykolui, šventajam Jonui Krikštytojui, šventiesiems apaštalams Petru ir Pauliui, visiems šventiesiems ir tau, tėve, kad labai nusidėjau mintimi, žodžiu ir darbu: (*tris kartus mušasi į krūtine:*) mano kaltė, mano kaltė, mano didžiausia kaltė. Todėl prašau Švenčiausiąją visuomet Mergele Mariją, šventąjį arkangelą Mykolą, šventąjį Joną Krikštytoją, šventuosius apaštalus Petrą ir Paulių, visus šventuosius ir tave, tėve, melsti už mane Viešpatį, mūsų Dievą.

S. Tepasigaili jūsų visagalis Dievas ir, atleidęs jūsų nuodėmes, tenuveda jus į amžinąjį gyvenimą. M. Amen.

S. + Jūsų nuodėmių dovanojimą, išrišimą ir atleidimą tesuteikia jums visagalis ir gailestingasis Viešpats. M. Amen.

Kunigas rodo Švenčiausiąjį ir sako:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.

Štai Dievo Avinėlis, štai tas, kuris naikina pasaulio nuodėmes.

Visi triskart kalba, mušdamiesi į krūtine:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Viešpatie, nesu vertas, kad įeitum po mano stogu, bet tik tark žodį, ir mano siela pasveiks.

Kunigas dalina šv. Komuniją, kiekvienam tardamas:

Corpus Dómini nostri Iesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kūnas tesaugo tavo sielą amžinajam gyvenimui. Amen.

Tikintieji priima šv. Komuniją atsiklaupę ir ant liežuvio, nieko nesakydami. Priklaupę grįžta į savo vietą ir tyliai garbina Viešpatį.

Purifikacija

Kunigas padeda Švenčiausiąjį į tabernakulį ir išgeria šiek tiek vyno, taip išvalydamas taurę. Tuo metu kalba:

Quod ore sumpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnium.

Ką priėmėme burna, Viešpatie, tesuvokiame tyra širdimi, ir iš šios laikinos dovanos tebūnie mums amžinas vaistas.

Patarnautojas plauna kunigo pirštus vynu ir vandeniui virš taurės. Kunigas išgeria, kalbėdamas:

Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potávi, adhæreat viscéribus meis: et præsta; ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura et sancta

Tavo Kūnas, Viešpatie, kurį priėmiau, ir Kraujas, kurį išgėriau, tepasilieka mano viduje; suteik, kad manyje, kurį pastiprino tyri ir šventi Sakramentai, neliktų nusikaltimų

refecérunt sacraménta: Qui vivis et regnas in
sæcula sæculórum. Amen.

démès. Tu gyveni ir viešpatauji per amžių
amžius. Amen.

Komunijos antifona – kintamoji Mišių dalis.

Jo. 19, 34: Unus militum lancea latus eius
aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Jn 19, 34: Vienas kareivių ietimi pervėrė jam
šoną, ir tuojau ištekėjo kraujo ir vandens.

T. P. (Jo. 7, 37):

Si quis sitit, veniat ad me et bibat, allelúia,
allelúia.

Velykų laiku (Jn 7, 37):

Jeį kas trokšta, teateina pas mane ir
teatsigeria, aleliuoja, aleliuoja.

*Po jos visi stoja. (Gedulingose Mišiose, advento ir gavėnios savaitės dienų Mišiose lieka
klūpėti.)*

Kunigas bučiuoja altorių ir atsigręžęs taria:

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.
V. Orémus.

V. Viešpats su jumis. R. Ir su tavo dvasia. V.
Melskimės.

Malda po Komunijos (postkomunija) – kintamoji Mišių dalis. (Dar gali būti vienas ar du
minėjimai.)

Prábeant nobis, Dómine Iesu, divínium tua
sancta fervórem: quo dulcíssimi Cordis tui
suavitáte percépta; discámus terréna
despícere, et amáre cæléstia: Qui vivis et
regnas cum Deo Patre in unitáte Spírítus
Sancti Deus; per ómnia sæcula sæculórum.
R. Amen.

Tesuteikia, Viešpatie Jėzau, mums Tavo
Švenčiausiasis dieviško įkarščio, kad, patyrę
Tavo saldžiosios širdies gerumą, išmoktume
niekinti žemiškus dalykus ir mylėti
dangiškuosius. Tu, būdamas Dievas, gyveni ir
viešpatauji su Dievu Tėvu šventosios Dvasios
vienybėje per visus amžių amžius. R. Amen.

Mišių pabaiga

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.
V. Ite, missa est. R. Deo grátias.

V. Viešpats su jumis. R. Ir su tavo dvasia.
V. Eikite, esate siunčiami. R. Dėkojame
Dievui.

Gedulingose Mišiose vietoj „Ite, missa est“:

V. Requíescant in pace. R. Amen.

V. Tesiilsi ramybėje. R. Amen.

Visi klaupiasi. *Kunigas, pasilenkęs virš altoriaus, tyliai kalba:*

Pláceat tibi, sancta Trínitas, obséquium
servitútis meæ: et præsta; ut sacrificium,
quod óculis tuæ maiestátis indígnus óbtuli,
tibi sit acceptábile, mihi que et ómnibus, pro
quibus illud óbtuli, sit, te miseránte,
propitiábile. Per Christum Dóminum
nostrum. Amen.

Tepatinka Tau, Šventoji Trejybe, mano
paslaugus tarnavimas; suteik, kad auka, kurią
aš nevertas paaukojau Tavo didybės
akivaizdoje, Tau būtų priimtina, o man ir
visiems, už kuriuos ją paaukojau, Tau
pasigailint, būtų išganinga. Per Kristų, mūsų
Viešpatį. Amen.

Kunigas bučiuoja altorių ir, atsigręžęs į žmones, suteikia palaiminimą. Visi persižegnoja.

Benedícat vos omnípotens Deus, Pater, et
Fílius, + et Spírítus Sanctus. R. Amen.

Telaimina jus visagalis Dievas, Tėvas, ir
Sūnus, + ir Šventoji Dvasia. R. Amen.

(Gedulingose Mišiose palaiminimo nėra.)

Visi stoja. *Kunigas skaito pabaigos Evangeliją (Jn 1, 1–14):*

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

V. Viešpats su jumis. R. Ir su tavo dvasia.

V. + Inítium sancti Evangéliei secúndum Ioánnem. R. Glória tibi, Dómine.
 In princípío erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípío apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In propria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine eius: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. (*Visi priklaupia*) Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis. R. Deo grátias.

V. + Pradžia šventosios Evangelijos pagal Joną. R. Garbė Tau, Viešpatie.
 Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Jis pradžioje buvo pas Dievą. Visa per jį padaryta, ir be jo neatsirado nieko, kas padaryta. Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa. Šviesa spindi tamsoje, bet tamsa jos neužgožė. Buvo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas. Jis atėjo kaip liudytojas, kad paliudytų šviesą ir kad visi per jį tikėtų. Jis pats nebuvo šviesa, bet turėjo liudyti apie šviesą. Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į šį pasaulį. Jis buvo pasaulyje, pasaulis per jį padarytas, bet pasaulis jo nepažino. Pas savuosius atėjo, o savieji jo nepriėmė. Visiems, kurie jį priėmė, jis davė galią tapti Dievo vaikais – tiems, kurie tiki jo varda, kurie ne iš kraujo ir ne iš kūno norų, ir ne iš vyro norų, bet iš Dievo užgimę. (*Visi priklaupia*) Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų, mes regėjome jo šlovę – šlovę Tėvo viengimio Sūnaus, pilno malonės ir tiesos. R. Dėkojame Dievui.

Kunigui išeinant, visi stovi.

MALDOS PO SKAITYTINIŲ MIŠIŲ

Įvestos popiežiaus Leono XIII. 1884 spalio 13 d., kalbėdamasis su kardinolais po Mišių, popiežius patyrė ekstazę. Jis parkrito ant žemės be jokių gyvybės ženklų. Staiga atsigavęs, popiežius papasakojo, kad regėjo baisią ateities viziją: šėtonas su nepaprasta jėga puola Bažnyčią visame pasaulyje, bet pasirodo šv. arkangelas Mykolas ir nutremia jį atgal į pragarą. Šio regėjimo paveiktas, jis sukūrė ir įsakė po Mišių kalbėti maldą „Sancte Michael Archangele“, o 1890 m. įvedė vad. mažąjį egzorcizmą (žr. p. ??). Popiežius Pijus XI 1930 06 30 nurodė šias maldas kalbėti už Rusijos atsivertimą.

Ave, Maria... R. Sancta Maria... (3 kartus)

Sveika, Marija... R. Šventoji Marija... (3 kartus)

Šią antifoną kunigas ir patarnautojai (bei tikintieji) kalba kartu:

Salve, Regína, mater misericórdiæ; vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules filii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eia ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Iesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílium osténde.

Sveika, Karaliene, gailestingoji Motina, mūsų gyvybe, paguoda ir viltie, sveika! Tavęs šaukiamės ištremtieji Ievos vaikai, Tavęs ilgimės, verkdami ir vaitodami šiame ašarų klonyje. Todėl Tu, mūsų Užtarėja, savo gailestingas akis į mus atkreipki ir Jėzų, garbingą Tavo iščių vaisių, mums po šios tremties parodyk. O geroji, o malonioji, o

O clémens, o pia, o dulcis Virgo Maria.

mieliausioji Mergele Marija!

V. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

V. Melski už mus, šventoji Dievo Gimdytoja. R. Kad taptume verti Kristaus žadėjimų.

Orémus. Deus, refúgium nostrum et virtus, pópulum ad te clamántem propítius réspice: et intercedénte gloriósa et immaculáta Vírgine Dei Genitríce María cum beáto Ioseph eius Sponso, ac beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quas pro conversióne peccatórum, pro libertáte et exaltatióne sanctæ Matris Ecclésiæ, preces effúndimus, miséricors et benígnus exáudi. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Melskimės. Dieve, mūsų prieglauda ir stiprybe, maloningai pažvelk į Tave šaukiančius žmones ir, užtariant garbingajai be dėmės Mergelei Marijai, Dievo Gimdytojai, su šventuoju Juozapu, jos Sužadėtiniu, šventaisiais Tavo apaštalais Petru ir Pauliumi ir visais šventaisiais, gailestingai ir maloningai išklausyk maldas, kurias siunčiame už nusidėjėlių atsivertimą, už šventosios Motinos Bažnyčios laisvę ir išaukštinimą. Per Kristų, mūsų Viešpatį. R. Amen.

Sancte Michael Archángle, defénde nos in prælio: contra nequítiam et insídias diáboli esto præsídiū. Imperet illi Deus, súpplices deprecámur: tuque, Princeps militiæ cæléstis, sátanam aliósque spíritus malígnos, qui ad perditiónem animárum pervagántur in mundo, divína virtúte in inférnum detrúde. R. Amen.

Šventasis Mykolai Arkangele, gink mus kovoje, būk apgynėju nuo velnio nedorybių ir žabangų. Tesudraudžia jį Dievas, nuolankiai meldžiame, o tu, dangaus galybių Kunigaikšti, šėtoną ir kitas piktąsias dvasias, kurias pasaulyje slankioja, tykodamos sielų pražudyti, Dievo galybe nugramzdink į pragarą. R. Amen.

Tris kartus, mušantis į krūtinę:

V. Cor Iesu sacratissimum. R. Miserére nobis.

V. Švenčiausioji Jėzaus Širdie. R. Pasigailėk mūsų.

Suplikacijų melodiją žr. p. ??.

3. Kai kurių Mišių kintamosios dalys

MIŠIOS NEKALTOSIOS MARIJOS ŠIRDIES GARBEI

INTROITAS (*Žyd 4, 16*)

Adeámus cum fidúcia ad thronum grátiaē, ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio oportúno (*T. P. Allelúia, allelúia*).

Ps. 44, 2: Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. V. Glória Patri... Adeámus...

Artinkimės su pasitikėjimu prie malonės sosto, kad patirtume gailestingumą ir rastume malonę gauti pagalbą deramu laiku (*Velykų laiku: Aleliuja, aleliuja.*)

Ps 44, 2: Širdis man tvinsta kilniais žodžiais, savo himnus skiriu Karaliui. V. Garbė Tėvui... Artinkimės...

KOLEKTA

Orémus. Omnípotens sempitérne Deus, qui in Corde beátæ Maríæ Vírginis dignum Spíritus Sancti habitáculum præparásti:

Melskimės. Visagali amžinasis Dieve, Tu Švenčiausiosios Mergelės Marijos Širdyje paruošei Šventajai Dvasiai tinkamą buveinę.

concede propitius; ut eiusdem immaculati Cordis festivitatem devota mente recolentes, secundum cor tuum vivere valeamus. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate eiusdem Spiritus Sancti Deus; per omnia secula seculorum. R. Amen.

Maloningai suteik, kad pamaldžiai minėdami jos Nekaltosios Širdies šventę, pajėgtume gyventi pagal Tavo Širdį. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, kuris, būdamas Dievas, su Tavimi gyvena ir viešpatauja tos Šventosios Dvasios vienybėje per visus amžių amžius. R. Amen.

LEKCIJA (*Sir 24, 23–31*)

Lectio libri Sapiëntiæ.

Ego quasi vitis fructificavi suavitate odoris: et flores mei fructus honoris et honestatis. Ego mater pulchræ dilectionis et timoris et agnitionis et sanctæ spei. In me grata omnis via et veritatis: in me omnis spes vitæ et virtutis. Transite ad me, omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis impleremini. Spiritus enim meus super mel dulcis, et hereditas mea super mel et favum. Memoria mea in generationes seculorum. Qui edunt me, adhuc esurient: et qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur: et qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.

R. Deo gratias.

Skaitinys iš Išminties knygos.

Aš – lyg vynuogis, skleidžiu saldų kvapą; ir mano žiedai neša garbingų ir puikių vaisių. Aš – gražiosios meilės, baimės, pažinimo ir šventos vilties Motina. Manyje yra visa kelio ir tiesos malonė; manyje visa gyvenimo ir dorybės viltis. Ateikite pas mane visi, kurie manęs trokštate, ir pasisotinkite mano vaisiais. Juk mano dvasia saldesnė už medų, mane paveldėti geriau už medų ir korį. Mano atminimas per visų amžių kartas. Kas mane valgo, dar labiau alks; kas mane geria, dar labiau trokš. Kas klauso manęs, neturės gėdytis; kas elgiasi pagal mane, nenusidės; kas skleidžia mano šviesą, turės amžinąjį gyvenimą.

V. Tai Dievo žodis. R. Dėkojame Dievui.

TARPINĖS GIESMĖS

Gradualas (*Ps 12, 6; 44, 18*)

Exsultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino, qui bona tribuit mihi: et psallam nomini Domini altissimi. V. Memores erunt nominis tui in omni generatione et generationem: propterea populi confitebuntur tibi in æternum.

Mano širdis džiaugiasi Tavo pagalba. Giedosiu Viešpačiui, nes jis man buvo geras, šlovinsiu aukščiausiojo Viešpaties vardą. V. Jie minės Tavo vardą iš kartos į kartą; todėl tautos šlovins Tave amžinai.

Aleliuja (*Lk 1, 46–47*)

Allelúia, allelúia. Magnificat ánima mea Dominum: et exsultavit spíritus meus in Deo, salutári meo. Allelúia.

Aleliuja, aleliuja. Mano siela garbina Viešpatį, mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo Išganytoju. Aleliuja.

Po Septuagėzimos sekmadienio vietoj Aleliuja giedamas Traktas (*Pat 8, 32 ir 35*)

Nunc ergo, filii, audite me: Beati, qui custodiunt vias meas. Audite disciplinam et estote sapientes, et nolite abicere eam. V. Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas cotidie, et observat ad postes ostii

Tad, vaikeliai, klausykite manęs: palaiminti, kurie laikosi mano kelio! Klausykite pamokymo, būkite išmintingi ir neatmeskite jo. V. Palaimintas žmogus, kuris manęs klauso, kasdien budi prie mano vartų ir laukia

mei. V. Qui me invenerit, inveniet vitam, et
hauriet salutem a Dómino.

prie mano durų! V. Kas randa mane, randa
gyvenimą ir laimi Viešpaties palankumą.

Velykų laiku vietoj gradualo ir Aleliuja giedamos dvi Aleliuja (Lk 1, 46 ir 47; 48)

Allelúia, allelúia. Magnificat ánima mea
Dóminum: et exultávit spíritus meus in Deo,
salutári meo.

Allelúia. V. Beátam me dicent omnes
generatiónes, quia ancíllam húmílem respéxit
Deus. Allelúia.

Aleliuja, aleliuja. Mano siela garbina Viešpatį,
mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo
Išganytoju.

Aleliuja. V. Mane palaiminta vadins visos
kartos, nes Dievas pažvelgė į savo nuolankią
tarnaitę. Aleliuja.

EVANGELIJA (*Jn 19, 25–27*)

+ Sequéntia sancti Evangélii secúndum
Ioánnem. R. Glória tibi, Dómine.

In illo témpore: Stabant iuxta Crucem Iesu
Mater eius, et soror Matris eius, María
Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidísset
ergo Iesus Matrem, et discípulum stantem,
quem diligébat, dicit Matri suæ: Múlier, ecce
fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce
mater tua. Et ex illa hora accépit eam
discípulus in sua.

R. Laus tibi, Christe.

+ Pasiklausykite šventosios Evangelijos pagal
Joną. R. Garbė Tau, Viešpatie.

Anu metu: Prie Jėzaus kryžiaus stovėjo jo
motina, jo motinos sesuo Marija Klopienė ir
Marija Magdaliėtė. Pamatęs stovinčius motiną
ir mylimąjį mokinį, Jėzus tarė motinai:
„Moterie, štai tavo sūnus!“ Paskui tarė
mokiniui: „Štai tavo motina!“ Ir nuo tos
valandos mokinyš paėmė ją pas save.

V. Girdėjote Viešpaties žodį. R. Šlovė Tau,
Kristau.

OFERTORIUMAS (*Lk 1, 47 ir 49*)

Exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo;
quia fecit mihi magna qui potens est, et
sanctum nomen eius (*T. P. Allelúia, allelúia*).

Mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo
Išganytoju, nes didžių dalykų padarė man
Visagalis, kurio vardas šventas (*Velykų laiku:*
Aleliuja, aleliuja).

SEKRETA

Maiestáti tuæ, Dómine, Agnum
immaculátum offeréntes, quæsumus: ut corda
nostra ignis ille divínus accéndat, qui Cor
beátæ Mariæ Vírginis ineffabíliter
inflammávit. Per eúndem Dóminum nostrum
Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit
et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus...

Viešpatie, aukodami Tavo didybei nekaltąjį
Avinėlį, meldžiame, kad mūsų širdis uždegtų
toji dieviška ugnis, kuria neapsakomai
liepsnojo Švenčiausiosios Mergelės Marijos
Širdis. Per tąjį mūsų Viešpatį Jėzų Kristų,
Tavo Sūnų, kuris, būdamas Dievas, su Tavimi
gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios
vienybėje...

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS PREFACIJA

Vere dignum et iustum est, æquum et
salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias
ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens
ætérne Deus: Et te in veneratióne beátæ
Mariæ semper Vírginis collaudáre,
benedícere et prædicáre. Quæ et Unigénitum

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga,
kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume,
Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis
Dieve, ir Tave Švenčiausiosios visuomet
Mergelės Marijos pagerbime šlovintume,
garbintume ir skelbtume. Ji pradėjo Tavo

tuam Sancti Spíritus obumbratióne concépit: et, virginitátis gloria permanénte, lumen ætérnum mundo effúdit, Iesum Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítteri iúbeas, deprecámur, súpplici confessiόne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus...

Vienatinį Šventosios Dvasios apgaubta ir, išlikus mergystės garbei, išliejo pasauliui amžinąją šviesą – Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį. Per jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, nuo jos dreba jėgos, ją kartu džiūgaudami aukština dangaus skliautai ir jų galybės bei šventieji serafinai. Meldžiame, kad su jais teiktumeisi priimti ir mūsų balsus, nuolankiai išpažindami ir sakydami:
Šventas, Šventas, Šventas...

KOMUNIJOS ANTIFONA (*Jn 19, 26–27*)

Dixit Iesus Matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus: deínde dixit discípulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua (*T. P. Allelúia, allelúia*).

Jėzus tarė savo motinai: „Moterie, štai tavo sūnus“. Paskui tarė mokiniui: „Štai tavo Motina“. Nuo tos valandos mokinsys paėmė ją pas save (*Velykų laiku: Aleliuja, aleliuja*).

POSTKOMUNIJA

Orémus. Divínis refécti munéribus te, Dómine, suppliciter exorámus: ut beátæ Mariæ Vírginis intercessiόne, cuius immaculáti Cordis solémnia venerándo égimus, a præséntibus perículis liberáti, ætérnæ vitæ gáudia consequámur. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus; per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Melskimės. Atgaivinti dangiškomis dovanomis, Tave, Viešpatie, nuolankiai maldaujame, kad, išsigelbėję iš dabartinių pavojų, užtariant Švenčiausiajai Mergelei Marijai, kurios Nekaltosios Širdies iškilme pagarbiai švenčiame, pasiektume amžinojo gyvenimo džiaugsmą. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, kuris, būdamas Dievas, su Tavimi gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios vienybėje per visus amžių amžius. R. Amen.

GEDULINGOSIOS MIŠIOS MIRTIES AR LAIDOTUVIŲ DIENĄ

INTROITAS (*4 Ezdr 2, 34–35*)

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.
Ps. 64, 2 et 3: Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddétur votum in Ierúsalem: exáudi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.
Réquiem ætérnam...

Amžinąjį atilsį duok jiems, Viešpatie, ir amžinoji šviesa jiems tešviečia.
Ps 64, 2 ir 3: Tau, Dieve, pritinka giesmė Sione, ir Tau reikia ištesėti įžadus Jeruzalėje. Išklausk mano maldą, pas Tave tenuėina kiekvienas kūnas.
Amžinąjį atilsį...

KOLEKTA

Orémus. Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), quam hódie de hoc sæculo migráre iussísti: ut non tradas eam in manus inimíci, neque

Melskimės. Dieve, Tu esi linkęs visuomet pasigailėti ir atleisti. Nuolankiai Tave meldžiame už Tavo tarno (tarnaitės) N. vėlę, kuriai šiandien įsakei iškelti iš šio pasaulio: neatiduok jos į priešų rankas ir nepamiršk

obliviscáris in finem, sed iúbeas eam a sanctis Angelis súscipi et ad pátriam paradísi perdúci; ut, quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus; per ómnia sœcula sœculórum. R. Amen.

amžinai, bet liepk šventiesiems angelams ją priimti ir nuvesti į rojus tėvynę, kad ji, turėjusi viltį Tavyje ir Tavimi tikėjusi, nepatirtų pragaro kančių, bet gautų amžinuosius džiaugsmus. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, kuris, būdamas Dievas, su Tavimi gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios vienybėje per visus amžių amžius. R. Amen.

Trečią, septintą ir trisdešimtą dieną:

Orémus. Quæsumus, Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), cuius depositiónis diem tértium (*vel séptimum, vel trigésimum*) commemorámus, Sanctórum atque electórum tuórum largíri dignéris consórtium: et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Dóminum...

Melskimės. Prašome, Viešpatie, kad Tavo tarno (tarnaitės) N., kurio trečią (*arba septintą, arba trisdešimtą*) palaidojimo dieną minime, vėlei teiktumeisi duoti dalį su Tavo šventaisiais ir išrinktaisiais bei išlietum jai amžiną Tavo gailestingumo rasą. Per mūsų Viešpatį...

LEKCIJA (*1 Tes 4, 13–18*)

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

Fratres: Nólumus vos ignoráre de dormiéntibus, ut non contristémini, sicut et céteri, qui spem non habent. Si enim crédimus, quod Iesus mórtuus est et resurréxit: ita et Deus eos, qui dormiérunt per Iesum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos, qui vívimus, qui resídui sumus in advéntum Dómini, non præveniémus eos, qui dormiérunt. Quóniam ipse Dóminus in iussu, et in voce Archángeli, et in tuba Dei descéndet de cælo: et mórtui, qui in Christo sunt, resúrgent primi. Deínde nos, qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Christo in áera, et sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis istis.

R. Deo grátias.

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Laiško tesalonikiečiams.

Broliai: Mes norime, kad jūs žinotumėte tiesą apie užmiegančiuosius ir nenusimintumėte kaip tie, kurie neturi vilties. Jeigu tikime, kad Jėzus numirė ir prisikėlė, tai Dievas ir tuos, kurie užmigo susivieniję su Jėzumi, atsives kartu su juo. Ir tatai jums sakome Viešpaties žodžiais, jog mes, gyvieji, išlikusieji iki Viešpaties atėjimo, nepralinksime užmigusiųjų. O pats Viešpats, nuskambėjus paliepimui, arkangelo balsui ir Dievo trimitui, nužengs iš dangaus. Tuomet pirmiausia prisikels tie, kurie mirė Kristuje, paskui mes, gyvieji, išlikusieji, kartu su jais būsime pagauti oran, debesysna pasitikti Viešpaties ir taip visuomet pasiliksime su Viešpačiu. Todėl guoskite vieni kitus šitais žodžiais.

V. Tai Dievo žodis. R. Dėkojame Dievui.

TARPINĖS GIESMĖS

Gradualas (*4 Ezdr 2, 34, 35 ir Ps 111, 7*)

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. V. In memória ætérna erit iustus: ab auditióne mala non timébit.

Amžinąjį atilsį duok jiems, Viešpatie, ir amžinoji šviesa jiems tešviečia. V. Teisusis bus minimas amžinai; piktų kalbų nebebijos.

Traktas

Absólve, Dómine, ánimas ómniū fidéliū defunctórum ab omni vínculo delictórum. V. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere iudícium ulitiónis. V. Et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Išrišk, Viešpatie, visų mirusių tikinčiųjų vėles iš visokių nusikaltimų pančių. V. Ir Tavo malonei padedant, tebūna jos vertos išvengti bausmės nuosprendžio. V. Bei džiaugtis amžinosios šviesos palaima.

Sekvencija

Dies iræ, dies illa,
Solvēt sæclum in favilla:
Teste David cum Sibýlla.
Quantus tremor est futúrus,
Quando iudex est ventúrus,
Cuncta stricte discussúrus!
Tuba, mirum spargens sonum
Per sepúlcrā regiónum,
Coget omnes ante thronum.
Mors stupébit et natúra,
Cum resúrget creatúra,
Iudicánti responsúra.
Liber scriptus proferétur,
In quo totum continétur,
Unde mundus iudicétur.
Iudex ergo cum sedébit,
Quidquid latet, apparébit:
Nil inultum remanébit.
Quid sum miser tunc dictúrus?
Quem patrónum rogáturus,
Cum vix iustus sit secúrus?
Rex treméndæ maiestátis,
Qui salvándos salvas gratis,
Salva me, fons pietátis.
Recordáre, Iesu pie,
Quod sum causa tuæ viæ:
Ne me perdas illa die.
Quærens me, sedísti lassus:
Redemísti Crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.
Iuste iudex ulitiónis,
Donum fac remissiónis
Ante diem ratiónis.
Ingemísco, tamquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicánti parce, Deus.
Qui Maríam absolvísti,
Et latrónem exaudísti,
Mihi quoque spem dedísti.
Preces meæ non sunt dignæ:
Sed tu bonus fac benígne,
Ne perénni cremer igne.
Inter oves locum præsta,

Diena rūstybės, diena toji
pavers pasaulį į pelenus,
kaip liudija Dovydas ir Sibilė.
Koksai bus drebėjimas,
kai ateis teisėjas,
visus griežtai ištirsiantis!
Trinitas, skleidžiąs nepaprastą garsą
visų kraštų kapuose,
sušauks visus priešais sostą.
Mirtis ir gamta nustėrs,
kai prisikels kūrinys,
turintis atsakyti teisiančiam.
Atneš prirašytą knygą,
kurioje bus viskas,
už ką pasaulis teisiamas.
Tad kai teisėjas atsisės,
visa, kas slapta, pasirodys,
niekas neliks nenubausta.
Ką aš vargšas tada sakysiu?
Ką šauksiuos užtarėju,
kai net teisusis nebus saugus?
Baisios didybės Karaliau,
kurs už dyką gelbsti žūstančius,
gelbėk mane, gerumo šaltini!
Atmink, malonysis Jėzau,
kad esu Tavo kelio priežastis,
nepražudyk manęs tą dieną.
Ieškodamas manęs, prisėdai pavargęs,
atpirkai kančia ant kryžiaus –
toks vargas tenebūna veltui.
Teisingai baudžiantis teisėjau,
suteik atleidimo dovaną
dar prieš ataskaitos dieną.
Dejuoju lyg kaltinamasis,
kaltė nurausvina man veidą,
atleisk maldaujančiam, Dieve!
Tu išrišai Mariją
ir išklausei plėšiką,
o ir man davei viltį.
Mano maldos nevertos,
bet Tu, gerasis, būk maloningas,
kad nedegčiau amžinoj ugny.
Suteik vietą tarp avių

Et ab hædis me sequéstra,
Státuens in parte dextra.
Confutátis maledíctis,
Flammis ácribus addíctis:
Voca me cum benedíctis.
Oro suplex et acclínis,
Cor contrítum quasi cinis:
Gere curam mei finis.
Lacrimósa dies illa,
Qua resúrget ex favílla
Iudicándus homo reus:
Huic ergo parce Deus.
Pie Iesu Dómine,
Dona eis réquiem. Amen.

ir atskirk mane nuo ožių,
pastatydamas į dešinę pusę.
Įrodęs prakeiktųjų kaltę,
karštoms liepsnoms pasmerkęs,
pašauk mane su palaimintaisiais.
Meldžiu parpuolęs ir sulinkęs,
sutrinta į pelenus širdimi,
pasirūpink mano pabaiga.
Ašarų pilna toji diena,
kai prisikels iš pelenų
Kaltas žmogus teismui;
tad atleisk jam, Dieve.
Gerasis Viešpatie Jėzau,
suteik jiems atilsį. Amen.

EVANGELIJA (*Jn 11, 21–27*)

+ Sequéntia sancti Evangélii secúndum
Ioánnem. R. Glória tibi, Dómine.
In illo témpore: Dixit Martha ad Iesum:
Dómine, si fuísses hic, frater meus non
fuísses mórtuus: sed et nunc scio, quia,
quæcúmque popósceris a Deo, dabit tibi
Deus. Dicit illi Iesus: Resúrget frater tuus.
Dicit ei Martha: Scio, quia resúrget in
resurrectióne in novíssimo die. Dixit ei Iesus:
Ego sum resurréctio et vita: qui credit in me,
étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis, qui
vivit et credit in me, non moriétur in
ætérum. Credis hoc? Ait illi: Utique,
Dómine, ego crédidi, quia tu es Christus,
Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti.
R. Laus tibi, Christe.

+ Pasiklausykite šventosios Evangelijos pagal
Joną. R. Garbė Tau, Viešpatie.
Anuo metu: Morta tarė Jėzui: „Viešpatie, jei
būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs.
Bet ir dabar žinau: ko tik paprašysi Dievą,
Dievas tau duos“. Jėzus jai pasakė: „Tavo
brolis prisikels!“ Morta atsiliepė: „Aš žinau,
jog jis prisikels paskutinę dieną, mirusiems
keliantis“. Jėzus jai tarė: „Aš esu prisikėlimas
ir gyvenimas. Kas tiki mane, – nors ir
numirtų, bus gyvas. Ir kiekvienas, kuris
gyvena ir tiki mane, neragaus mirties per
amžius. Ar tai tiki?“ Ji atsakė: „Taip,
Viešpatie! Aš tikiu, jog tu Mesijas, Dievo
Sūnus, kuris turi ateiti į šį pasaulį“.
V. Girdėjote Viešpaties žodį. R. Šlovė Tau,
Kristau.

OFERTORIUMAS

Dómine Iesu Christe, Rex glóriæ, líbera
ánimas ómnium fidélium defunctórum de
pœnis inférni et de profúndo lacu: líbera eas
de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne
cadant in obscúrum: sed sígnifer sanctus
Míchael repræséntet eas in lucem sanctam: *
Quam olim Abrahæ promisísti et sémini eius.
V. Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis
offérimus: tu súscipe pro animábus illis,
quarum hódie memóriam fácimus: fac eas,
Dómine, de morte transíre ad vitam. Quam
olim Abrahæ promisísti et sémini eius.

Viešpatie Jėzau Kristau, garbės Karaliau,
išvaduok visų mirusių tikinčiųjų vėles iš
pragaro bausmių ir iš gilios bedugnės.
Išvaduok jas iš liūto nasrų, kad nepagrobtų jų
požemis, kad neprapultų tamsybėse, bet
šventasis vėliavnešys Mykolas teįveda jas į
šventąją šviesą, * kurią kadaise pažadėjai
Abraomui ir jo palikuonims. V. Viešpatie,
atnašaujame aukas ir maldas Tavo šlovei.
Priimk jas už vėles, kurias šiandien
prisimename. Leisk joms, Viešpatie, pereiti iš
mirties į gyvenimą, kurį kadaise pažadėjai
Abraomui ir jo palikuonims.

SEKRETA

Propitiare, quæsumus, Dómine, ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), pro qua hóstiam laudis tibi immolámus, maiestatem tuam suppliciter deprecántes: ut, per hæc piæ placatiónis officia, pervenire mereátur ad réquiem sempitérnam. Per Dóminum nostrum...

Pasigailèk, meldžiame, Viešpatie, Tavo tarno (tarnaitės) N. vėlės, už kurią Tau aukojame šlovinimo auką, nuolankiai prašydami Tavo didybę, kad dėl šios meilios permaldavimo tarnystės ji būtų verta pasiekti amžinąjį atilsį. Per mūsų Viešpatį...

Trečią, septintą ir trisdešimtą dieną:

Múnera, quæsumus, Dómine, quæ tibi pro ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.) offérimus, placátus inténde: ut, remédiis purgáta cæléstibus, in tua pietáte requiescat. Per Dóminum nostrum...

Meldžiame, Viešpatie, meilingai pažvelk į dovanas, kurias Tau aukojame už Tavo tarno (tarnaitės) N. vėlę, kad ji, apvalyta dangiškais vaistais, rastų atilsį Tavo gerume. Per mūsų Viešpatį...

GEDULINGOJI PREFACIJA

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: per Christum, Dóminum nostrum. In quo nobis spes beátæ resurrectiósni effúlsit, ut, quos contrístat certa moriéndi condíció, eósdem consolétur futúrá immortalitátis promíssio. Tuis enim fidélibus, Dómine, vita mutátur, non tóllitur: et, dissolúta terréstris huius incolátus domo, ætérna in cælis habitátio comparátur. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatióibus cumque omni milítia cæléstis exércitus hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes: Sanctus, Sanctus, Sanctus...

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, per Kristų, mūsų Viešpatį. Jame mums nušvito palaimingo prisikėlimo viltis, kad liūdėdami dėl tikros būtinybės mirti, būtume paguosti būsimojo nemirtingumo pažado. Juk Tavo tikintiesiems, Viešpatie, gyvenimas pakeičiamas, bet ne atimamas, o sugriuvus šio žemiškojo gyvenimo namams, paruošiamas amžinas būstas danguje. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas, Šventas, Šventas...

KOMUNIJOS ANTIFONA (4 Ezdr 2, 34–35)

Lux ætérna lúceat eis, Dómine: cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es. V. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es.

Amžinoji šviesa jiems tešviečia, Viešpatie, su Tavo šventaisiais per amžius, nes esi geras. V. Amžinąjį atilsį duok jiems, Viešpatie, ir amžinoji šviesa jiems tešviečia su Tavo šventaisiais per amžius, nes esi geras.

POSTKOMUNIJA

Orémus. Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), quæ hódie de hoc sæculo migrávit, his sacrificiis purgáta et a peccátis expedita, indulgéntiam páriter et réquiem cápiat sempitérnam. Per Dóminum...

Melskimės. Suteik, meldžiame, visagali Dieve, kad Tavo tarno (tarnaitės) N. vėlė, šiandien iškeliavusi iš šio pasaulio, šiomis aukomis apvalyta ir iš nuodėmių išvaduota, gautų atleidimą ir kartu amžinąjį atilsį. Per mūsų Viešpatį...

Trečią, septintą ir trisdešimtą dieną:

Orémus. Súcipe, Dómine, preces nostras pro ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.): ut, si quæ ei máculæ de terrénis contágiis adhæsérunt, remissionis tuæ misericórdia deleántur. Per Dóminum...

Melskimės. Priimk, Viešpatie, mūsų maldas už Tavo tarno (tarnaitės) N. vėlę, kad jeigu ją suteršė žemiško užkrato dėmės, jas nuvalytų Tavo atlaidus gailestingumas. Per mūsų Viešpatį...

Gedulinių Mišių giesmių melodijas žr. p. ??.

4. Maldos prieš šv. Mišias

PASIRENGIMAS ŠV. KOMUNIJAI

Tikėjimo aktas

Viešpatie Jėzau, tikiu, kad Tu iš tikrųjų ir esmingai esi šventojoje Ostijoje, su savo Kūnu ir Krauju, savo Siela ir Dievyste. Aš tuo tvirtai tikiu, nes Tu pats tai pasakei, Tu, kuris esi pati tiesa. Aš tikiu, kad šiuo Sakramentu Tu, mano Išganytojau, tikrasis Dieve ir tikrasis žmogau, atiduodi man save, kad dar apščiau turėčiau Tavo dieviškojo gyvenimo. Aš tuo tikiu, bet dar labiau sustiprink ir padidink šį tikėjimą mano sieloje.

Nusižeminimo aktas

Pripažįstu, mano Dieve, kad esu menkas Tavo rankų kūrinys ir, be to, vargšas nusidėjėlis, visai nevertas priimti Tave, kuris esi visagalis, amžinasis, be galo šventas Dievas. Aš turėčiau Tau kalbėti taip, kaip Tavo apaštalas Petras, ir turiu tam daug daugiau priežasčių negu jis: „Pasitrauk nuo manęs, nes aš esu nusidėjėlis“ (*Lk 5, 8*). Tačiau neatstumk manęs, kuris su šimtininku kartoju: „Viešpatie, tik tark žodį, ir mano siela pasveiks“ (*Mt 8, 8*).

Gailesčio aktas

Mano Dieve, aš nekenčiu visų savo gyvenimo klaidų. Nekenčiu jų iš visos širdies, nes jos įžeidė Tave, mano Dieve, kuris esi toks geras. Maldauju Tave, nuplauk jas savo krauju. Tvirtai nusprendžiu su Tavo malonės pagalba nebusidėti ir daryti nuoširdžią atgailą.

Troškimo ir meilės aktas

Viešpatie Jėzau, mano širdies Dieve, mano laime ir mano stiprybe, gyvoji Duona, nusileidžianti iš dangaus, kad būtum mano sielos maistu – aš karštai trokštu Tave priimti. Mane džiugina mintis, kad Tu tuojau apsigyvensi manyje. Ateik, Viešpatie Jėzau, ateik ir užvaldyk mano širdį, kad ji visuomet būtų Tavo! Tu taip myli mane – padaryk, kad ir aš Tave visa savo siela, labiau už viską mylėčiau.

Prašymas Švč. Mergelės ir šventųjų globos

Švenčiausioji Mergele Marija, Tu esi Motina Jėzaus, mylinčio Dievo, kuris tuojau susivienys su mano siela šventojoje Eucharistijoje. Išprašyk man malonę vertai jį priimti. Šventasis Juozapai, visi šventieji ir palaimintieji, mano gerasis Angele Sarge, užtarkite mane.

TIKĖJIMO, VILTIES, MEILĖS IR GAILESČIO AKTAI PRIEŠ ŠV. KOMUNIJĄ

Tikiu į Tave, Viešpatie Jėzau Kristau, nes Tu, būdamas pati Tiesa, esi pasakęs: „Mano kūnas tikrai yra valgis ir mano kraujas tikrai yra gėrimas“ (*Jn 6, 56*). Turiu viltį Tavyje, begalinis Gailestingume, nes Tu, būdamas geras mums, pažadėjai: „Kurie valgys iš šios duonos, gyvens per amžius“ (*Jn 6, 52*). Myliu Tave labiau už viską, amžinasis Gerume, ta meile, kuri „yra įlieta į mūsų širdis mums duotos Šventosios Dvasios“ (*Rom 5, 5*), ir todėl gailiuosi visa širdimi dėl padarytų nuodėmių, jų nekenčiu ir pasižadu daugiau nebe nusidėti. „Nepaniekink, Dieve, sugraudintos ir nužemintos širdies“ (*Ps 50, 19*). Amen.

ŠV. MIŠIŲ INTENCIJA

Amžinasis Tėve, jungdamasis su Sopulingosios Motinos mintimis ir jausmais ant Kalvarijos kalno, pavedu Tau tą auką, kurią Tavo mylimasis Sūnus Jėzus Kristus yra pats paaukojęs ant kryžiaus ir dabar nekruvinu būdu atnaujina ant šio altoriaus. Visų pirma, ši auka tesuteikia Tau deramą garbę ir šlovę. Per ją noriu išpažinti, kad esi vyriausias visų daiktų Viešpats ir Valdovas, kad viskas turi paklusti Tavo šventajai valiai, kad Tu esi vienintelis ir galutinis mūsų tikslas. Antra, skiriu Tau, Viešpatie, šią auką, norėdamas padėkoti Tau už nesuskaitomas mums suteiktas geradarybes. Trečia, trokštu, kad ši auka permaldautų daugelio nuodėmių įžeistą Tavo teisingumą ir suteiktų Tau tinkamą atpildą. Galiausiai, teiškrašo ši auka Tavo gailestingumo ir malonių man bei tiems, už kuriuos noriu melstis, taip pat visiems vargantams ir liūdintiems, nusidėjėliams ir skaistykloje kenčiančioms vėlėms. Amen.

PASIRUOŠIMAS MIŠIOMS

Ant. Neprisimink, * Viešpatie, mūsų ar mūsų tėvų kalčių ir nesiimk keršto už mūsų nuodėmes (*Vėlykų laiku: Aleliuja*).

83 psalmė

Kokios mielos Tavo padangtės, galybių Viešpatie! * Mano siela geidžia ir ilgisi Viešpaties kiemų.

Mano širdis ir mano kūnas * džiūgauja gyvajame Dieve.

Net žvirblis randa sau namus * ir purplėlis sau lizdą, kur perėti savo jaunikius.

Tavo altoriai, galybių Viešpatie, * mano Karaliau ir mano Dieve.

Palaiminti, kas gyvena Tavo namuose, Viešpatie, * jie šlovins Tave per amžių amžius.

Palaimintas vyras, kurio pagalba iš Tavęs, * jis širdyje nusprendė pakilti iš ašarų slėnio, iš vietos, kurioje yra.

Nes juk Įstatymo Leidėjas duos palaiminimą, ir jie eis iš galios į galią, * dievų Dievas bus matomas Sione.

Viešpatie, galybių Dieve, išklausk mano maldą, * priimk ausimis, Jokūbo Dieve!

Mūsų sarge, pažvelk, Dieve, * ir pažiūrėk į savo Pateptojo veidą.

Juk viena diena Tavo kiemuose yra geresnė * už tūkstančius.

Pasirinkau būti atmetas manojo Dievo namuose, * o ne gyventi nusidėjėlių palapinėse.

Nes Dievas myli gailestingumą ir tiesą, * Viešpats duoda malonę ir garbę.

Neatims gėrybių iš tų, kurie vaikšto nekalti. * Galybių Viešpatie, palaimintas žmogus, kuris turi viltį Tavyje.

Garbė Dievui Tėvui...

84 psalmė

Palaiminai, Viešpatie, savo žemę, * parvedei Jokūbo belaisvius.

Atleidai savo tautos nedorybę, * uždengei visas jų nuodėmes.

Sušvelninai visą savo pyktį, * nusigręžei nuo savo pikto apmaudo.
Atversk mus, Dieve, mūsų Gelbėtojai, * ir nugręžk nuo mūsų savo pyktį!
Negi per amžius rūstausi ant mūsų? * Nejau liksi įniršęs per kartų kartas?
Dieve, atsigręžęs Tu atgaivinsi mus, * ir Tavo tauta džiaugsis Tavyje.
Parodyk mums, Viešpatie, savo gailestingumą * ir duok mums savo išganymą.
Girdžiu, ką man kalba Viešpats Dievas, * nes jis skelbia taiką savo tautai.
Ir savo šventiesiems, * ir tiems, kurie širdingai atsiverčia.
Iš tiesų, jo išganymas arti tiems, kurie jo bijo, * kad jo šlovė gyventų mūsų žemėje.
Gailestingumas ir teisybė susitiko, * teisingumas ir taika pasibučiavo.
Tiesa pakilo iš žemės, * o teisingumas pažvelgė iš dangaus.
Iš tiesų, Viešpats parodys dosnumą, * ir mūsų žemė duos savo vaisių.
Teisingumas vaikščios priešais jį, * ir darys taką jo žingsniams.
Garbė Dievui Tėvui...

85 psalmė

Palenk, Viešpatie, savo ausį ir išgirk mane, * nes esu beturtis ir vargšas.
Išsaugok mano gyvybę, nes esu pašvęstas, * išgelbėk savo tarną, mano Dieve, kuris viliasi Tavimi.
Pasigailėk manęs, Viešpatie, nes Tavęs šaukiuosi visą dieną, * pralinksmink savo tarno sielą, nes į Tave, Viešpatie, keliu savo sielą!
Nes Tu, Viešpatie, esi švelnus ir meilus, * gausus Tavo gailestingumas visiems Tavęs besišaukiantiems.
Savo ausimis, Viešpatie, priimk mano maldą * ir pasilenk prie mano maldavimo balso.
Suspaudimo dieną šaukiausi Tavęs, * ir Tu išklausei mane.
Nėra panašaus į Tave tarp dievų, Viešpatie, * nėra, kas lygintųsi su Tavo darbais.
Visos tautos, kurias sukūrei, ateis ir pagarbins Tave, Viešpatie, * ir pašlovins Tavo vardą.
Nes Tu didis ir darantis nuostabius darbus, * Tu – vienintelis Dievas!
Išvesk mane, Viešpatie, į Tavąjį kelią, ir žingsniuosiu Tavo teisybėje, * mano širdis džiaugsis bijodama Tavo vardo.
Išpažinsiu Tave, Viešpatie, mano Dieve, iš visos širdies * ir garbinsiu Tavo vardą per amžius.
Nes Tavo gailestingumas man didis, * Tu ištraukei mano sielą iš giliausio pragaro.
Dieve, nedorėliai sukilo prieš mane ir galingųjų sinagoga ieško mano gyvybės, * jie neturi Tavęs savo akyse.
Bet Tu, Viešpatie, esi pasigailintis ir gailestingas Dievas, * kantrus, didelio gailestingumo ir teisus.
Pažvelk į mane ir pasigailėk manęs, * duok galią savo tarnui ir išgelbėk savo tarnaitės sūnų!
Padaryk mane sėkmės ženklu, kad manęs nekentusieji matytų ir susigėstų, * nes Tu, Viešpatie, padėjai man ir paguodei mane.
Garbė Dievui Tėvui...

115 psalmė

Pasitikėjau net kalbėdamas, * kad esu labai pažemintas.
Aš kalbėjau nustėręs: * „Visi žmonės – melagiai!“
Ką atiduosiu Viešpačiui * už viską, ką jis man davė?
Imsiu išganymo taurę * ir šauksiuosi Viešpaties vardo.
Išpildysiu įžadus Viešpačiui visos jo tautos akivaizdoje. * Brangi Viešpaties akyse jo šventųjų mirtis.
O Viešpatie, esu Tavo vergas, * aš – Tavo tarnas, Tavo tarnaitės sūnus.
Tu sutraukei mano pančius, * Tau aukosiu šlovinimo auką ir šauksiuosi Viešpaties vardo.

Išpildysiu įžadus Viešpačiui visos jo tautos akivaizdoje, * Viešpaties namų kiemuose, Tavo viduryje, Jeruzale.
Garbė Dievui Tėvui...

129 psalmė

Iš gelmių šaukiuosi Tavęs, Viešpatie, * Viešpatie, išgirk mano balsą!
Tegul Tavo ausys atidžiai klauso * mano prašančio balso.
Jei žiūrėsi neteisybių, Viešpatie, * Viešpatie, kas išlaikys?
Pas Tave yra permaldavimas, * todėl laikausi Tavo įstatymo, Viešpatie.
Mano siela laikosi jo žodžio, * mano siela pasitiki Viešpačiu.
Nuo rytinės sargybos ligi nakties * Izraelis turi viltį Viešpatyje.
Nes pas Viešpatį gailestingumas * ir gausus yra jo atpirkimas.
Jis pats atpirks Izraelį * iš visų jo nedorybių.
Garbė Dievui Tėvui...

Ant. Neprisimink...

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Tėve mūsų (*tyliai iki:*)

V. Ir neleisk mūsų gundyti. R. Bet gelbėk mus nuo pikto.

V. Aš tariau: Viešpatie, pasigailėk manęs. R. Išgydyk mano sielą, nes Tau nusidėjau.

V. Truputį atsigrėžk, Viešpatie. R. Ir užtark savo tarnus.

V. Tebūna Tavo gailestingumas, Viešpatie, virš mūsų. R. Nes Tavimi pasitikime.

V. Tavo kunigai apsirengs teisingumu. R. Ir Tavo šventieji džiūgaus.

V. Nuo slaptų mano nuodėmių apvalyk mane, Viešpatie. R. Ir dėl svetimųjų pasigailėk savo tarno.

V. Viešpatie, išklausk mano maldą. R. Ir mano šauksmas Tave tepasiekia.

Melskimės. Savo meilingas ausis, gerasis Dieve, palenk mūsų maldoms ir Šventosios Dvasios malone apšviesk mūsų širdis, kad būtume verti tinkamai tarnauti Tavo paslaptims ir Tave mylėti amžina meile.

Dieve, Tau atviros visos širdys, Tau kalba kiekviena valia, nuo Tavęs nepasislėps jokia paslaptis. Apvalyk Šventosios Dvasios įliejimu mūsų širdies mintis, kad būtume verti Tave tobulai mylėti ir tinkamai šlovinti.

Išdegink Šventosios Dvasios ugnimi mūsų vidų ir širdį, Viešpatie, kad Tau tyru kūnu tarnautume ir įtiktume švaria širdimi.

Mūsų protus, meldžiame, Viešpatie, teapšviečia iš Tavęs kylanti Guodėja ir teįveda į kiekvieną tiesą, kaip pažadėjo Tavo Sūnus.

Tepadeda mums, meldžiame, Viešpatie, Šventosios Dvasios galia, tegul ji ir maloningai išvalo mūsų širdis, ir saugo nuo visų priešingumų.

Dieve, Tu tikinčiųjų širdis apšvieti Šventosios Dvasios šviesa; leisk mums tos Dvasios dėka visa, kas gera, mylėti ir jos paguoda visada džiaugtis.

Mūsų sąžines, meldžiame, Viešpatie, aplankęs nuvalyk, kad atėjęs mūsų Viešpats Jėzus Kristus, Tavo Sūnus, mummyse rastų sau parengtą būstą. Jis, būdamas Dievas, su Tavimi gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios vienybėje per visus amžių amžius. R. Amen.

ŠV. AMBRAZIEJAUS MALDA

Prie Tavo gardžiosios puotos stalo, malonysis Viešpatie Jėzau Kristau, aš nusidėjėlis, bijau priėti ir drebu, nes neturiu jokių nuopelnų ir pasitikiu vien Tavo gailestingumu bei gerumu. Aš sutepiau savo širdį ir kūną daugybe nusikaltimų, nesaugojau savo minčių ir liežuvio. Todėl, gerasis Dieve, šiurpulingoji didybe, aš vargšas ir sunkumų užkluptas, einu prie Tavęs,

gailestingumo šaltinio, skubu pas Tave gydytis, bėgu į Tavo prieglobstį. Nenoriu kentėti nuo Tavęs – Teisėjo, turiu viltį sutikti Tave – Išganytoją. Tau, Viešpatie, rodau savo žaizdas, Tau atskleidžiu savo gėdą! Žinau daugybę sunkių savo nuodėmių, dėl kurių bijau, bet pasitikiu Tavo pasigailėjimais, kuriems nėra skaičiaus. Todėl pažvelk į mane savo gailestingomis akimis, Viešpatie Jėzau Kristau, amžinasis Karaliau, Dieve ir žmogau, nukryžiuotas už žmogų! Išklausk manęs, pasitikinčio Tavimi, pasigailėk manęs, pilno skurdo ir nuodėmių, nes Tu niekada nenustosi liejęs pasigailėjimo šaltinio. Sveika, išganingoji Atnaša, ant kryžiaus paaukota už mane ir visą žmonių giminę! Sveikas, kilnysis ir brangusis Kraujau, trykštantis iš nukryžiuoto mano Viešpaties Jėzaus Kristaus žaizdų ir nuplaunantis viso pasaulio nuodėmes! Prisimink, Viešpatie, savo kūrinys, kuriuos atpirkai savo Krauju! Gailiuosi nusidėjęs, trokštu atitaisyti, ką padariau. Todėl pašalink nuo manęs, gerasis Tėve, visas mano nedorybes ir nuodėmes, kad apvalyta siela ir kūnu galėčiau vertai gardžiuotis šventų Švenčiausiuoju. Suteik, kad šis šventas ragavimas Tavo Kūno ir Kraujo, kurį aš nevertas ketinu priimti, atleistų mano nuodėmes, tobulai nuplautų mano kaltes, nuvytų gėdingas mintis ir atgaivintų gerus jausmus, kad jis teiktų išganingą sėkmę Tau patinkantiems darbams bei tvirčiausią sielos ir kūno apsaugą nuo mano priešų žabangų. Amen.

ŠV. TOMO AKVINIEČIO MALDA

Visagali amžinasis Dieve, štai artinuosi prie Tavo viengimio Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Sakramento. Einu kaip ligonis pas gyvenimo gydytoją, kaip nešvarusis prie gailestingumo šaltinio, kaip neregys prie amžino skaistumo šviesos, kaip vargšas ir beturtis pas dangaus ir žemės Viešpatį. Todėl meldžiu Tavo begalinį dosnumą, kad teiktumeisi išgydyti mano ligą, nuplauti bjaurumą, apšviesti aklumą, praturtinti vargingumą, aprengti nuogumą, kad Angelų duoną, karalių Karalių ir viešpačių Viešpatį priimčiau su tokia pagarba ir nusižeminimu, tokiu gailėsčiu ir atsidavimu, tokiu skaistumu ir ištikimybe, su tokiu nusistatymu ir ketinimu, jog jis padėtų mano sielos išganymui. Suteik, meldžiu, kad ne tik priimčiau Viešpaties Kūno ir Kraujo Sakramentą, bet ir to Sakramento naudą bei stiprybę. Švelnysis Dieve, duok man taip priimti Tavo viengimio Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kūną, kilusį iš Mergelės Marijos, kad būčiau vertas įsijungti į jo mistinį kūną ir būti įskaitytas tarp jo narių. Meilingiausias Tėve, leisk man Tavo mylimąjį Sūnų, kurį dabar paslėptą ketinu pasiimti į kelionę, kada nors amžinai regėti atviru veidu. Jis, būdamas Dievas, su Tavimi gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios vienybėje per visus amžius amžius. Amen.

5. Apmąstymas šv. Mišių metu

Yra daug būdų aktyviai dalyvauti šventosiose Mišiose. Giedotinėse Mišiose giedamas *Kyriale* (p. ??) ir papildomos lietuviškos giesmės. Dialoginėse Mišiose tikintieji garsiai kalba patarnautojų atsakymus ir *Kyriale* tekstus (p. ??). Visose Mišiose patariama atitinkamose vietose stotis, sėstis ir klauptis (žr. Mišių tvarką p. ??), per Mišias ar jau prieš jas skaityti ir apmąstyti Mišių tvarkos ir kintamųjų dalių tekstus. Tyliose Mišiose galima bendrai mąstyti apie atskirų Mišių dalių prasmę ir dvasiškai vienyti su jomis (p. ??), tyliai kalbėti žemiau pateikiamas asmenines Mišių maldas, mąstyti apie Viešpaties kančią (p. ??).

ASMENINĖS MIŠIŲ MALDOS

Prieš Mišias

+ Vardan Dievo Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios. Amen.

Visagali amžinasis Dieve! Čia, ant altoriaus, Tavo mylimasis Sūnus, mūsų Išganytojas Jėzus Kristus vėl atnaujins savo Kryžiaus auką už mane ir visus žmones. Dėl to ir aš noriu joje tikrai dalyvauti ne tik kūnu, bet ir visa siela: mintimis, jausmais ir troškimais. Tebūnie ji Tau

padėka, pagarbinimas ir išaukštinimas, o man ir visiems tikintiesiems visokių malonių šaltinis; gyviesiems tesuteikia pagalbą ir palaiminimą, o skaistykloje kenčiančiuosius tepaguodžia ir teišvaduoja.

Šventoji Dvasia, apšviesk mane ir padėk man tinkamai šioje aukoje dalyvauti. Švenčiausioji Išganytojo Motina Marija, būk su manimi, kaip buvai su savo Sūnumi ant Kalvarijos kalno, kai jis šią auką kruvinai aukojo. Jūs, Dievo šventieji, kuriuos šiandien Bažnyčia mini, išmelskite man tiek tikėjimo ir meilės, kiek jūs turėjote. Amen.

Per laiptų maldas ir *Confiteor*

Gailestingasis Viešpatie Dieve, per visą savo gyvenimą esu labai daug kartų Tau nusikaltęs mintimis, žodžiais, darbais ir apsilaidimais. Aš skaudžiai įžeidžiau Tave, savo Sutvėrėją ir geriausiąjį Tėvą. Dėl to dabar labai gailiuosi, prašau Tave man atleisti ir per švenčiausiąją auką suteikti man naujų jėgų saugotis nuodėmės ir vis labiau Tave mylėti.

Per *Gloria*

Kupina dėkingumo širdimi garbinu Tave, Viešpatie, ir kartu su angelais tariu: Garbė Tau aukštybėse, o žemėje ramybė Tavo mylimiems žmonėms! Dėkui Tau, dangaus Tėve, kad mane sutvėrei ir paskyrei amžinajai laimei danguje. Ačiū Tau, Jėzau, kad mane atpirkai iš amžinojo pasmerkimo, kuris man grėsė. Tenebūna man veltui Tavo kančia ir mirtis. Dėkoju Tau, Šventoji Dvasia, kad mane šventuoju Krikštu atgimdei, savo malone pašventinai ir priėmei į Dievo Bažnyčią. Švenčiausioji Trejybe, už tą visą gera tebūna Tau garbė ir šlovė per amžius.

Per maldas

Gerasis mano Dieve, daug rūpesčių, sielvartų ir vargų slegia mus šioje žemėje. Jungdamasis su besimeldžiančiu Tavo kunigu, prašau Tave, kad pagelbėtumei mano paties, mano namiškių ir artimųjų reikaluose. Padėk mums visiems teikti Tau didesnę garbę ir pasiekti išganymą. Išklausk mus per savo Sūnų, mūsų Išganytoją Jėzų Kristų, kuris, būdamas Dievas, su Tavimi ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja per amžius. Amen.

Per lekciją

Mano pareiga ir džiaugsmas ne vien tik Tave, Viešpatie, maldauti, bet ir Tavo žodžio klausyti. Tavo žodis – tiesa. Jis atskleidžia man Tavo tėvišką valią. Esu laimingas, kad galiu jį išgirsti, nors daugelis apie jį dar nieko nežino. Visa širdimi Tau dėkoju, kad mane pašaukei pažinti Tavo žodį ir juo vadovautis gyvenime. Su pagarba priimu visus Tavo pamokymus, pranašų ir apaštalų lūpomis perduotus, Tavo šventosios Bažnyčios man skelbiamus.

Per Evangeliją

Viešpatie, mano Dieve, ne tik pranašai ir apaštalai mane moko, bet ir vienatinis Tavo Sūnus, kuris yra Kelias, Tiesa ir Gyvenimas. Jo žodis yra šviesa pasauliui. Dangus ir žemė praeis, visa žmonių išmonė pranyks, o Tavo, Dieve, žodis paliks amžiais. Tik Tavo, Dieve, mokslas yra vertas mano meilės. Jis vienas tegali man atidaryti vartus į amžinąją laimę. Duok man drąsos ir suteik jėgų vykdyti tai, ko moko Tavo žodis. Atleisk, jeigu iki šiol kur nors nesilaikiau Išganytojo pamokymų.

Tikėjimo išpažinimas

Tikiu vieną Dievą, p. ??.

Per atnašavimą

Per kunigo rankas nuolankia širdimi aukoju Tau, Dieve, duoną ir vyną, taipogi visa, ką man esi davęs ir tebeduodi. Visa tai Tau aukodamas, noriu pareikšti, jog Tu esi visiškai mano ir visos Visatos Viešpats. Šia auka noriu Tau padėkoti už visas man suteiktas malones ir atsiprašyti už savo ir kitų žmonių nuodėmes.

Priimk, Viešpatie, mano kūną su visomis jo jėgomis ir išlaikyk sveiką, kad būtų tinkamas įrankis Tavo garbei, artimo labui darbuotis. Priimk mano sielą su visomis jos galiomis, kad visos mano mintys, visi jausmai, norai ir veiksmai į Tave kiltų. Priimk, Viešpatie, visus mano rūpesčius, darbus ir sielvartus; padaryk, kad aš nieko kito netrokščiau, kaip tik įvykdyti Tavo valią.

Pavedu Tau, Viešpatie, savo namiškius, gimines, geradarius ir pažįstamus, gyvus ir mirusius. Pasigailėk visų atšalusiujų, atsiskyrusiųjų nuo Bažnyčios ir nusidėjėlių. Nebausk tų, kurie man daro bloga ir linki pikto. Švenčiausioji Dievo Sūnaus auka tesuteikia gausios dangaus palaimos visų mūsų išganymui. Amen.

Per prefaciją

Garbinu Tave, Tėve, Sūnau ir Šventoji Dvasia! Reiškiu Tau, Dieve, didžią pagarbą už tuos, kurie Tavęs nepažįsta, ir už tuos, kurie Tave niekina. Myliu Tave visa širdimi ir dėkoju Tau už visas man teikiamas gėrybes. Reiškiu Tau meilę ir dėkingumą taip pat už tuos, kurie Tavęs nemyli ir Tau nedėkoja. Jungiuosi su Tavo angelų ir šventųjų būriais, kurie be paliovos Tau gieda amžiną garbės ir šlovės giesmę:

Šventas, šventas, šventas Viešpats, galybių Dievas! Pilni yra dangūs ir žemė jo garbės. Osana aukštybėse! Garbė tam, kurs ateina Viešpaties vardu. Osana aukštybėse!

Prieš pakylėjimą

Sveikinu Tave, Viešpatie Jėzau Kristau, kuris tuojau ateisi ant šio altoriaus iš naujo aukotis už mane ir visą žmoniją. Sveikinu Tave kartu su visa Bažnyčia, kuri sudaro Tavo dvasinį kūną. Joje mes esame susijungę tarp savęs, kaip vieno kūno nariai, ir susivieniję su Tavimi, nes Tu – mūsų Galva ir Širdis. Tu mums teiki tikėjimo ir dvasios vienybę. Tu duodi mums meilę ir malonės gyvenimą. Tu trokšti, kad mes vienas kitą mylėtume ir, broliškai gyvendami, būtume išganyti. Bėgalinės Tavo meilės skatinamas, meldžiu Tave, Viešpatie, maloniai pažvelk į visą savo Bažnyčią; laimink vyriausiąjį jos ganytoją Šventąjį Tėvą N., mūsų vyskupą, kunigus, kitus dvasininkus ir visus tikinčiuosius. Pažvelk maloniai į mūsų kraštą ir jo vaikus. Paguosk vargstančius, sergančius, mirstančius. Suteik stiprybės visiems dėl Tavo švento vardo besidarbuojantiems. Priimk jų tikėjimą ir aukas. Priimk už visus šią šventųjų Mišių auką, kad ji būtų mums neišsenkančios palaimos šaltinis.

Tvirtai tikiu, Viešpatie, jog žodžiai, kuriuos dabar ištars Tavo vardu kunigas, duoną ir vyną pavers į švenčiausiąjį Tavo Kūną ir brangiausiąjį Tavo Kraują. Tikiu, jog šitokiu būdu Tu pats dabar pas mus ateini.

Per pakylėjimą

Viešpatie Jėzau Kristau, tikrasis Dieve ir Žmogau, mūsų Atpirkėjau, aš tvirtai tikiu, kad čia esi ir vėl sudabartini savąją Kryžiaus auką. Kaip Tu, mus pamilęs, pasiaukojai už mus, taip ir aš iš meilės Tau noriu dirbti ir aukotis. Tu mano Viešpats ir mano Dievas! Myliu Tave ir noriu visada Tave mylėti.

Po pakylėjimo

Dvasios akimis regiu Tave, Viešpatie Jėzau, prikaltą prie kryžiaus, srūvantį krauju. Ir tai dėl manęs, kad nepražūčiau, bet gyvenčiau ir amžinai būčiau laimingas. Jėzau, visa širdimi dėkoju Tau už begalini Tavo pasiaukojimą.

Amžinasis Tėve! Ant altoriaus paslaptingu būdu vėl yra paaukotas Tavo mylimasis Sūnus, mano Išganytojas. Iš visos širdies Tau dėkoju už begalinės meilės atskleidimą šioje šv. Mišių aukoje. Jos palaimos pripildyk visus dalyvius, taip pat tuos, kurie norėjo, bet negalėjo čia ateiti. Tepasiekia, Viešpatie, ši palaima visų Tau ištikimų mirusių sielas ir tepadeda joms. Ypačiai meldžiu Tave už man brangius mirusiuosius. Šia švenčiausia auka išvaduok jų vėles iš skaistyklos kančių.

Gailestingasis Dieve, būk ir man maloningas. Padėk nusikratyti nuodėmėmis ir už jas atsilyginti dar čia, žemėje. Uždek manyje Tavo meilę, kad, jos gaivinamas, būčiau vertas Tavimi džiaugtis būsimajame gyvenime. Amen.

Per Komuniją

Tėve mūsų...

Viešpatie Jėzau! Tau negana vien tik ateiti pas mus ant altoriaus ir už mus aukotis. Tu nori ir su kiekvienu savo tikinčiuoju kuo glaudžiausiai susijungti šventąja Komunija. Aš taip pat ilgiuosi Tavo draugystės ir dėl to kviečiu Tave: ateik, gerasis Išganytojau, ir gyvenk manyje kaip savo šventovėje. *(Jeigu dabar aš Jėzaus negaliu priimti sakramentiškai, prašau jį pas mane ateiti bent dvasiškai.)*

Viešpatie Jėzau, tikiu, jog Tu jau esi manyje. Būk visuomet mano svečias, bičiulis ir mokytojas. Padėk man daryti gera ir neleisk, kad nuo Tavęs kada nors atsiskirčiau.

Gelbėk mane, Viešpatie, nuo visokio blogio, nuo visokios nuodėmės. Stiprink, kad nesvyruočiau nepasisekimuose, nemalonumuose ir priešingumuose, kurių taip daug pasitaiko šiame pasaulyje. Suteik man savo ramybę, kuri eina iš tyros sąžinės ir kurios man pasaulis duoti negali. Amen.

Po Mišių

Ačiū Tau, Viešpatie, kad galėjau dalyvauti šiose šv. Mišiose, kur buvo atnaujinta Tavo mylimiausiojo Sūnaus Kryžiaus auka už mane ir visus žmones. Dar kartą dėkoju Tau, Viešpatie, kad mane aplankei ir sustiprinai. Tu esi tikroji ir vienintelė mano sielos gyvybė, laimė, paguoda. Savo malone pasilik manyje visuomet. Šventosios aukos galia padaugink manyje tikėjimą, sustiprink viltį ir meilę. Suteik man visa, kas reikalinga pareigoms atlikti ir amžinajam gyvenimui laimėti. Per švenčiausios Tavo Motinos Marijos rankas Tau save atiduodu. Globok, Viešpatie, visą mano laisvę, atmintį, protą ir valią. Laimink mano mintis, kalbas ir darbus. Laimink visus mano šventus pasiryžimus ir geras pastangas. Laimink visus mus savo kunigo ranka, ir Tavo malonė tegul visada mus lydi. Amen.

+ Vardan Dievo Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios. Amen.

KRISTAUS KANČIOS APMASTYMAS PER MIŠIAS (Iš „Aukso altoriaus“)

Ką ženklina kunigo Mišių liturginiai rūbai ir reikmenys (pagal pop. Inocentą III):

Humerolas, kurį kunigas dedasi iš pradžių ant galvos, po to ant kaklo po alba – drobulę, kuria kareiviai uždengė Jėzaus akis ir mušdami liepė pranašauti, kas jį mušė.

Alba – baltą rūbą, kuriuo Kristus buvo pajuokai apvilktas pas Erodą.

Cingulas albai sujuosti – virves, kuriomis Viešpats Jėzus buvo surištas.

Manipulas (rankmaustė) – virvę, kuria buvo supančiotos Jėzaus rankos.

Stula – grandinę, kurią uždėję Jėzui ant kaklo, vedė jį pas Pilotą ir į Kalvariją.

Arnotas, ant kurio išsiuvinėtas kryžius – stulpą, prie kurio Jėzus buvo plaktas, ir kryžių, kurių Viešpats nešė ant savo pečių.

Taurė – karčią Viešpaties kančią, kurią jis pradėjo Alyvų sode.

Pala taurei pridengti – Jėzaus erškėčių vainiką.

Veliumas, dedamas ant taurės ir palos – skarą, kuria Veronika nušluostė kruviną Viešpaties veidą.

Purifikatorius (rankšluostėlis), dedamas ant taurės – drobulę, kuria buvo pridengtas iš rūbų išvilktas ir nukryžiuotas Viešpaties nuogumas.

Patena – lentą, kuria Viešpaties kūnas buvo nešamas į kapą.

Korporalas, ant kurio padedama konsekruota Ostija – drobulę, į kurią buvo įvyniotas Viešpaties kūnas kape.

Bursa, vokas korporalui, dedamas ant veliumu uždengtos taurės – akmenį, kuris buvo užristas ant Viešpaties Jėzaus kapo.

Intencija prieš Mišias. Kalbama prieš kunigui išeinant iš zakristijos.

Visagalis Dieve, aukoju šias Mišias Tavo didingiausios ir švenčiausios Dievystės garbei ir šlovei. Ši auka dera tik Tau vienam kaip Dievui. Aukoju, kad padėkočiau Tau, Viešpatie, už visas Tavo geradarystes, kada nors suteiktas visam pasauliui ir man, nusidėjėliui. Aukoju, norėdamas atsilyginti už viso pasaulio, gyvųjų ir mirusiųjų nuodėmes. Ypač aukoju už N. N. (*čia prisimink, už ką ketini melstis*), prašydamas visiems teisiesiems Tavo šventų malonių padauginimo, nusidėjėliams – grįžimo prie Tavęs, darantiems atgailą – nuodėmių atleidimo, suspaustiems ir nuliūdusiems – paguodos, kaliniams – išvadavimo iš pagonių nelaisvės. Pagaliau aukoju, kad gaučiau Tavo malonių savo sielos išganymui, o ypač tos, kurios reikia mirties valandą. Aukoju už šventosios Bažnyčios reikalus tuo ketinimu, kuriuo pats Viešpats Jėzus save paaukojo Tau, Dieve Tėve, mirdamas ant kryžiaus, taip pat ta intencija, kuria savo Sūnų paaukojo Švenčiausioji Mergelė Marija, kai jam mirštant stovėjo po kryžiumi. Aukoju už skastykloje esančias visų mirusiųjų vėles, už kurias aš privalau melstis, kurių niekas neprisimena ir kurių kūnai yra palaidoti kapuose prie šios bažnyčios, o labiausiai už tas, už kurias Tu, Dieve, labiausiai nori, kad melsčiausi. Tau, mano Dieve, dabar nuoširdžiai aukoju ne tik šias vienas Mišias, bet ir visas kitas, kurios visame pasaulyje per visus amžius bus aukojamos iki teismo dienos. Amen.

Kunigui išeinant iš zakristijos, pamąstyk, kaip Viešpats Jėzus ėjo su savo mokiniais į Alyvų sodą, ir kalbėk:

Jėzau, su mokiniais einantis į sodą, leisk, kad ir aš bent dvasioje galėčiau sekti paskui Tave ir per šią šv. Mišių auką apmąstyti Tavo kruvinos kančios auką.

Kai kunigas persiskiria su patarnautojais, apmąstyk, kaip Viešpats Jėzus, pasišalinęs nuo mokinių, meldžiasi, o jie tuo tarpu užmiega, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, neatsitrauk nuo manęs besimeldžiančio, kad manęs neapimtų snaudulys ir atšalimas maldoje, atleisk man nusidėjimus ir apsileidimą meldžiantis.

Kai kunigas stato taurę ant altoriaus kiek į šoną, pamąstyk, kaip Viešpats Jėzus melddamasis kalbėjo: „Tėve, jeigu įmanoma, atitolink nuo manęs šitą taurę“, ir tark:

Viešpatie Jėzau, atitolink nuo manęs taurę, apie kurią šventasis psalmininkas sako: „Iš jos gers visi žemės nusidėjėliai“.

Kai kunigas vėl ima taurę ir stato viduryje altoriaus, atmink, kaip Viešpats Jėzus, priimdamas taurę, tarė Dievui Tėvui: „Tačiau tebūna ne mano, bet tavo valia“, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, savo valią atiduodu Tavo valiai, visuose gyvenimo reikaluose teesie Tavo šventoji valia, kaip danguje, taip ir žemėje.

Kai kunigas nuo taurės eina prie mišiolų, pamąstytk, kaip Viešpats Jėzus antrą kartą eina melstis ir taria Tėvui šiuos žodžius: „Jei galima, atitolink nuo manęs tą taurę“, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, ne prie ko kito, vien prie Tavęs noriu glaustis visuose savo varguose ir suspaudimuose: būk mano paguoda ir pagalba! Tu matai, kad tai išeis į naudą mano sielos išganymui.

Kai kunigas nuo mišiolų grįžta prie taurės, mąstytk, kaip Viešpats Jėzus vėl atsiduoda Tėvo valiai, priimdamas taurę, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, jei regi, kad negaliu būti kitaip išganytas, kaip tik gyvendamas varguose ir suspaudimuose, tegul išsipildo Tavo švenčiausia valia.

Kai kunigas nuo altoriaus sugrįžta pas patarnautojus, pamąstytk, kaip Viešpats Jėzus, sugrįžęs pas mokinius, juos pažadino, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, teikis man duoti malonę nuolat budėti gerame, kad mano širdis nemiegotų, kai reikia daryti gerus darbus.

Kai kunigas pradeda „Introibo“, pagalvok, kaip Viešpats Jėzus mokiniams kalbėjo šiuos žodžius: „Melskitės, kad nepakliūtumėt į pagundą“, ir tark:

Viešpatie Jėzau, pašalink nuo manęs pagundas, kad jos neįstengtų manęs nugalėti.

Kai žemai pasilenkęs kunigas kalba „Confiteor“, pamąstytk, kaip Viešpats Jėzus alpdamas krauju prakaitavo ir parpuolė ant veido, bei kalbėk:

Viešpatie Jėzau, duok man malonę, kad kiekvieną maldą sukalbėčiau su didžiausia pagarba Tavo didybei, o tasai Tavo kruvinas prakaitas tebūna man išganymui.

Kai kunigas po „Confiteor“ atsitiesia, galvok, kaip pas Viešpatį Jėzų atėjęs angelas jį, kruvinai prakaituojantį, sustiprino, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, ir man siųsk angelą, kad jis padėtų visose nelaimėse, o labiausiai, kai mane mirštantį išpils paskutinis prakaitas.

Kai kunigas kalba „Misereatur“ ir kitas maldas, atsimink, kaip Viešpats Jėzus savo mokiniams pasakė, kad jau netoli yra tas, kurs turi jį išduoti, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, teikis man apreikšti, kai nebetoli bus mano mirtis, kad galėčiau kuo geriau pasiruošti gerai ir laimingai mirčiai.

Kai kunigas eina prie altoriaus, pagalvok, kaip Viešpats Jėzus pasitinka Judą ir jo klausia: „Bičiuli, ko tu čia atėjai?“, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, visus mano priešus padaryk mano bičiuliais.

Kunigui bučiuojant altorių, pamąstytk, kaip Judas šventvagišku pabučiavimu išdavė Viešpatį Jėzų, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, saugok mane nuo pikta mėstančių mano priešų ir atleisk visas mano paties neteisingas veidmainystes.

Kai kunigas eina prie mišiolų, atmink, kaip kareiviai Viešpatį Jėzų sugautą ir surištą vedė pas Aną, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, per Tavo surišimą pririšk mane prie savęs savo malonės raiščiais, kad nuo Tavęs niekuomet neatsitraukčiau.

Kunigui skaitant šv. Mišių pradžia (introitą), pamąstyk, kaip Viešpats Jėzus stovi prieš Aną bei nusižeminęs atsakinėja į jo klausimus, ir tark:

Viešpatie Jėzau, duok man dorybę, kad ir aš į sunkius žodžius atsakyčiau nusižeminęs.

Kai kunigas po pradėtų maldų (introito), eina prie altoriaus vidurio ir kalba „Kyrie eleison“, atsimink, kaip Viešpatį Jėzų su trenksmu vedė nuo Ano pas Kajafą, ir sakyk:

Viešpatie Jėzau, vesk mane paskui save ir laikyk savo šventąja valia, kad niekuomet nuo Tavęs neatsitraukčiau, bet visuomet glausčiausi prie Tavęs.

Kunigui kalbant „Gloria in excelsis Deo“, pamąstyk, kaip Kajafas prisaikdindamas atkakliai klausinėjo Viešpatį Jėzų, „ar jis esąs Dievo Sūnus“, o Viešpats Jėzus atsakė: „Taip yra, tu pasakei“.

Reiškiu Tau garbę, mano Jėzau, ir laiminu Tave, tvirtai tikėdamas, jog Tu esi Dievo Sūnus, Tu esi aukščiausias ir didingiausias Viešpats.

Kada kunigas atsigręžęs ir ištiesęs rankas sako: „Dominus vobiscum“, atmint, kaip vienas kareivis, ištiesęs savo prakeiktą ranką, Viešpatį Jėzų smarkiai užgavo per veidą, ir kalbėk:

O Jėzau, visa širdimi gailiuos, kad dėl manęs buvai taip didžiai paniekintas: per šį Tavo užgavimą atleisk visas mano begėdiškas kalbas.

Kai kunigas eina prie mišiolio ir kalba maldas, pamąstyk, kaip kareiviai, išvedę Viešpatį Jėzų į kiemą, juokėsi ir tyčiojosi iš jo. Ypač kai užrišę jam akis kumščiais mušė į sprandą ir į švenčiausią veidą bei tampė už plaukų, klausdami: „Pasakyk, kas Tave muša?“

Viešpatie Jėzau, dėl to Tavo akių uždengimo atleisk mano nuodėmes akimis. Tegul mano akys būna vertos Tave, mano Dieve, regėti amžinoje garbėje.

Kai kunigas po maldų toliau skaito skaitinį, prisimink, kaip šv. Petras kieme kalbasi su kareiviais ir išsigina Viešpaties Jėzaus.

Viešpatie Jėzau, net jei man reikėtų dėl Tavęs iškęsti visas kančias, kurias patyrė šventieji kankiniai, aš nenoriu niekuomet Tavęs išsiginti. Esu pasirengęs dėl Tavo išpažinimo net pralieti kraują.

Kai kunigas duoda patarnautojui ženklą, o tasai atsako „Deo gratias“, pamąstyk, kaip Viešpats Jėzus pažvelgė į Petrą, o jis, išėjęs iš kiemo, labai verkė dėl savo nuodėmės, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, pažvelk į mane nusidėjėlį savo galeistingomis akimis, kad ir aš per išpažintį taip gausiai verkčiau ir taip gailėčiausi dėl savo nuodėmių savo mirties valandą, kaip tuomet gailėjosi šventasis Petras.

Kai kunigas eina ties altoriaus viduriu ir pasilenkęs kalba „Munda cor meum“, atsimink, kaip Viešpats Jėzus, įvestas į gilų urvą po žeme, per visą naktį grandinėmis surištas turėjo būti smarvėje, ir kalbėk:

O Jėzau, dėlei Tavo nakvynės leisk man po mirties nepatirti tamsios pragaro nakties. Tebūsiu vertas gyventi dangaus karalystėje ir amžinoje šviesoje, kur visados diena. Atleisk man, Viešpatie, visas nuodėmes, kuriomis Tave užrūstinau nakties metu.

Kai kunigas eina prie mišiolio skaityti Evangelijos, pamąstyk apie tai, kaip žydų vyresnybė iškėlė bylą prieš Viešpatį Jėzų ir vedė jį pas Pilotą. O kai kunigas skaito

Evangeliją, pamąstyk, kaip žydai Viešpatį Jėzų skundžia, sakydami: „Jis vadina save Dievo Sūnumi, žmones suvedžioja, laiko save žydų karaliumi“, ir kalbėk:

Baisusis Teisėjau, mano Dieve, nekaltai Pilotui apskūstas, pasigailėk manęs nusidėjėlio savajame teisme, mano mirties valandą, kada mano sąžinė mane teisingai Tau skūš.

Kai kunigas po Evangelijos bučiuoja mišiola, atmink, jog Pilotas pripažino Viešpaties Jėzaus nekaltumą, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, leisk man taip gyventi, kad mano mirties valandą mane pripažintum nekaltu.

Kai kunigas eina nuo mišiolio į altoriaus vidurį ir kalba „Credo“, pamąstyk, kaip Viešpatį Jėzų vedė pas Eroda, kaip jį ten išjuokė vyresnieji ir Erodo kareiviai. Atmink, kaip Viešpats Jėzus, Erodo daugelio dalykų klausinėjamas, nieko jam neatsakė, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, duok, kad ir aš visokius išjuokimus kantriai iškęsčiau dėl Tavo meilės, o dėlei Tavo tylėjimo atleisk Tave rūstinančias mano nuodėmes, padarytas per daug kalbant, ir padėk suvaldyti liežuvį.

Kai kunigas atsigręžęs kalba „Dominus vobiscum“, pamąstyk, kaip Pilotas, Viešpačiui Jėzui sugrižus nuo Erodo, atiduoda jį pagal žydų valią nuplakti, ir kalbėk:

Mano Viešpatie Jėzau, žinau, jog nusidėjėliui skirta daug rykščių, o ir aš esu nusidėjęs. Viešpatie, dėl savo didžiausio gailestingumo plak mane čia, šiame pasaulyje, kad nereikėtų manęs bausti amžinai.

Kunigui taurę nudengiant, pamąstyk, kaip Viešpatį Jėzų išvilko iš rūbų, rengdamiesi nuplakti, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, apnuoginimu sugėdintas, per tą Tavo gėdą ir nuogumą atleisk visas mano begėdystes.

Kunigui aukojant ostiją, pamąstyk, kaip Viešpaties Jėzaus buvo pririštas prie stulpo ir smarkiai nuplaktas, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, dėl to stipraus Tavo kūno nuplakimo gailestingai atleisk mano kūno nuodėmes, kuriomis kada nors savo gyvenime Tave užrūstinau.

Kunigui einant prie taurės ir pilant vyną su vandeniu, pamąstyk, kaip Viešpatį Jėzų, skaudžiai nuplake, vedė į kitą vietą erškėčiais vainikuoti, o kur tik Viešpats Jėzus žengė, kraujas iš jo kūno tekėjo lyg vanduo, palikdamas kruvinus pėdsakus, ir kalbėk:

O mano Jėzau, Tavo kraujas, taip gausiai išlietas plakant, tenuplauna visų mano kūniškų nuodėmių bjaurumą ir teužmoka Tavajam teisingumui.

Kai kunigas, eidamas prie altoriaus vidurio, taurę ima su savimi, pamąstyk, kaip Viešpatį Jėzų atvedė į vietą, kur jam uždėjo erškėčių vainiką.

O Jėzau, erškėčiais vainikuotas, dėl tos erškėčių karūnos neleisk man nutolti nuo dangiškos garbės vainiko mano mirties valandą.

Kai kunigas pasilenkęs kalba, atmink, kaip tie kareiviai vainikuotam Viešpačiui Jėzui pasijuokdami davė į rankas nendrę ir prieš jį priklaupinėjo, vadindami jį karaliumi bei spjaudydami į veidą, ir kalbėk:

O karalių Karaliau, mano Jėzau, lenkiu savo galvą prieš Tave, norėdamas atsiteisti už paniekinimą, kurį tada iškentei. Apspjaudytas švenčiausiasis Veide, bučiuoju Tave ir trokštu Tave regėti amžinosios garbės šviesybėje.

Kai kunigas eina plauti rankų, pamąstyk, kaip Viešpatį Jėzų, nuplaktą ir erškėčiais vainikuotą, veda pas Pilotą. Pilotas, pamatęs Viešpatį Jėzų taip sukruvintą, plauna savo rankas ir taria: „Nesu kaltas dėl to kraujo“, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, tegul mano rankos būna tokios švarios, kad ne tik niekuomet nesikėsinsčiau pralieti žmogaus kraujo arba plėšti svetimą daiktą, bet ir būčiau laisvas nuo to geidimo.

Kai kunigas grįžta prie taurės, atmint, kaip Pilotas išvedė Viešpatį Jėzų į rotušės priemenę, norėdamas jį išlaisvinti.

Jėzau, žydų piktybės rastas mažiau vertas nei Barabas ir dar labiau paniekintas, būk man vertesnis už visus brangiausius žmones šiame pasaulyje.

Kai kunigas, atsigręžęs į žmones, kalba: „Orate, fratres“, ir jam garsiai atsako, pamąstyk, kaip Pilotas Viešpatį Jėzų, smarkiai nuplaktą, parodė žydams, tardamas: „Štai žmogus“, o jie balsu šaukė: „Ant kryžiaus jį, ant kryžiaus“, ir kalbėk:

O Jėzau, išpažistu, kad esi ne tik žmogus, bet ir mano Dievas. Prašau, per tą savo dievišką žmogystę pasigailėk manęs, silpno žmogaus.

Kai kunigas, atsigręžęs į altorių, tyliai kalba maldas, pamąstyk, kaip Pilotas, grįžęs į rotušę, priėmė nuosprendį, Viešpatį Jėzų, nors nekaltą, pasmerkdamas kryžiaus mirčiai, ir kalbėk:

Nekalčiausias Jėzau, blogo teisėjo nekaltai pasmerktas, neteisk manęs po mano mirties savo baisiuoju teismu, nes negalėsiu pasiteisinti prieš Tave dėl daugybės savo nuodėmių.

Kunigui balsiai skaitant Prefaciją, pamąstyk, kaip Viešpačiui Jėzui skaitė pasmerkimo dekretą, ir kalbėk:

Jėzau, neteisingu Piloto nuosprendžiu pasmerktas mirti, neskandink manęs savo teisingu sprendimu mano mirties valandą, nežiūrėk tuomet mano nuodėmių, bet savo kančios nuopelnų. Ir kaip be jokių mano nuopelnų teikeisi už mane pralieti savo švenčiausiąjį Kraują, taip mane, nors nevertą ir nenusipelnusį, tegul išgano Tavo beribis gerumas.

Skambinant per „Sanctus“ ir kunigui žegnojantis, pamąstyk, kaip žydai iš džiaugsmo šaukė, kai pamatė kareivių Viešpačiui Jėzui uždėtą kryžių, ir kalbėk:

Jėzau, didžiu kryžiumi prislėgtas, tegul visi mano suspaudimai ir kryžiai būna man dėl Tavo meilės lengvi, malonūs ir saldūs.

Kai kunigas pasilenkęs kalba ir bučiuoja altorių, atmint, kaip Viešpats Jėzus, kryžiaus slegiamas, parkrito ant savo veido, ir kalbėk:

O Jėzau, po kryžiumi parpuolęs ant savo veido, gelbėk mane mano sunkumuose, kad, šio pasaulio nelaimėse prispaustas kryžiaus sunkybės, nepatekčiau į nuodėmę, murmedamas prieš savo Viešpatį Dievą.

Kai kunigas kalba „Memento“ ir sudėjęs rankas tyliai meldžiasi, pamąstyk, kaip Viešpats Jėzus meldės, kada jį kaip avinėlį vedė užmušti bei nužudyti, ir kalbėk:

Jėzau, vestas numirti ant kryžiaus, romus ir tylus kaip avelė, suteik, kad ir aš romiai, be murmėjimo ir nesiskųsdamas žmonėms, pakęsčiau visus savo kryžius.

Kai kunigas, ištiesdamas rankas, sako: „et omnium“, atmint, kaip kareiviai pagavo Simoną, einantį keliu, ir privertė nešti Viešpaties Jėzaus kryžių, nes jis jau buvo labai pavargęs bei pailsęs, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, tegul būsiu vertas padėti Tau nešti Tavo kryžių.

Kai kunigas toliau skaito, paminėdamas Švenčiausiąją Mergelę Mariją, pagalvok, kaip švenčiausioji Jėzaus Motina su kitomis šventomis moterimis ėjo paskui Viešpatį Jėzų, nešantį kryžių, ir kalbėk:

O Jėzau, dėl Tavo Motinos skausmo, kurį ji patyrė Tavo kančioje, duok man dievobaimingą širdį, kad apmąstyčiau Tavo skausmus ir brangiausiąją kančią, kad mano širdis susigraudintų, prisiminusi Tavo kentėjimus.

Kai kunigas virš taurės ištiesia rankas, atmink, kaip Viešpačiui Jėzui užlipus ant Kalvarijos kalno, kareiviai tuoj pakėlė savo rankas prieš Atpirkėją, kad jį nukryžiuotų. O kai kunigas ranka žegnoja taurę ir žemiau ostiją, pamąstyk, kaip Viešpats Jėzus padavė savo rankas ir kojas, kad jas prikaltų vinimis prie kryžiaus, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, per tą skausmą, kurį tuomet kentėjai savo prikaltose rankose ir kojose, atleisk mano nuodėmes, padarytas rankomis ir vaikščiojant.

Kai kunigas ima ostiją ir, pakėlęs akis aukštyn, ją žegnoja, atmink, kaip kareiviai jau prikaltą Viešpatį Jėzų iškėlė ant kryžiaus, ir kalbėk:

O Jėzau, pakelk mano širdį ir jausmus iš šio pasaulio žemybės, pakelk mano sielą, gulinčią nuodėmių bjaurastyje.

Kai kunigas pakylėja Ostiją, pamąstyk, kaip Viešpats Jėzus buvo ant kryžiaus pakeltas aukštyn, ir kalbėk:

Tikiu, mano Dieve, jog toje švenčiausioje Ostijoje esi mano tikrasis Dievas, nukryžiuotas dėl mano išganymo, todėl puolu ant kelių ir ant veido prieš Tave, mano Dieve, nuolankiai Tau dėkodamas už tokią didelę malonę, parodytą mums, nevertiems.

Kai kunigas pakelia švenčiausiąją Taurę, pamąstyk, kaip gausiai tekėjo Viešpaties Jėzaus kraujas iš rankų ir kojų, iš perkaltų gyslų, ir kalbėk:

O švenčiausiasis ir brangiausiasis Jėzaus Kraujau, lenkiuosi Tau. Užmokėk visas mano nuodėmių kaltes ir būk man ne pražūčiai, o mano sielos išganymui.

Kada kunigas vėl žegnoja, pamąstyk, kaip šalia Jėzaus nukryžiavo plėšikus, o jis kabojo tarp jų, ir kalbėk:

O Jėzau, tarp plėšikų pakabintas, suteik, kad aš, kaip plėšikas Tavo dešinėje, būčiau išgelbėtas nuo amžinosios mirties ir paskandinimo pragare.

Kada kunigas pasilenkęs bučiuoja altorių ir žegnoja, pamąstyk, kaip Viešpats Jėzus meldė už savo kryžiuotojus, ir kalbėk:

Ir aš, Viešpatie Jėzau, savo nuodėmėmis prisidėjau prie Tavo nukryžiavimo. Melskis už mane Dievui, savo Tėvui, kad jis teiktųsi atleisti man visas mano nuodėmes.

Kai kunigas kalba „Memento“, atmink, kaip Viešpats Jėzus nepamiršo savo sopulingosios Motinos bei atidavė ją šv. apaštalo Jono globai, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, atiduok mane savo Motinos globai, kad galėčiau vadintis nors ir ne jos sūnumi, kaip šventasis Jonas, nes esu to nevertas, bet tik jos tarnu ir vergu.

Kai kunigas kalba „nobis quoque“ ir mušasi į krūtinę, atmink, kaip kai kurie mušėsi į krūtinę ir kalbėjo: „Iš tiesų jis buvo Dievo Sūnus“, o ir plėšikas šaukėsi Viešpaties Jėzaus.

Viešpatie Jėzau, būk man gailėstingas dabar ir mano mirties valandą, kaip buvai gailėstingas Tavo dešinėje nukryžiuotam plėšikui. Duok man tokį širdies sugrudimą, kokį jis tuomet turėjo.

Kai kunigas ima Ostiją ir truputį pakelia, mąstyk, kaip Viešpačiui Jėzui šaukiant „Trokštu“, jam padavė gerti acto su tulžimi, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, kartybėmis dėl manęs pagirdytas, mano priešmirtinių kentėjimų kartybes paskutiniame suspaudime permainyk į nepelnytą Tavo malonės saldumą.

Kada kunigas balsiai kalba „Oremus“, pamąstyk, kaip Viešpats Jėzus garsiai šaukė: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?“, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, neapleisk manęs paskutinę mano merdėjimo valandą, būk prie manęs su savo Motina, stovėjusia prie Tavęs miršančio.

Kai kunigas, ištiesęs rankas, kalba „Pater noster“, pagalvok, kaip Viešpats Jėzus kalbėjo savo Tėvui: „Tėve, į Tavo rankas atiduodu savo dvasią“, ir tark:

Į Tavo rankas, o mano Jėzau, ir aš atiduodu savo sielą, atiduodu dabar ir mano mirties valandą.

Kai kunigas žegnojasi patena ir ją bučiuoja, atmink, kaip Viešpats Jėzus atsisveikino su šiuo pasauliu bei, kabodamas ant kryžiaus, nulenkė savo galvą lyg pabučiavimui (kaip rašo šv. Augustinas), ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, ir aš bučiuoju Tavo švenčiausias Žaizdas ir trokštu, kad mano mirties valandą, turėdamas rankose kryžių ir bučiuodamas Tavo nulenką galvą, galėčiau laimingai numirti.

Kai kunigas ima Ostiją ir dalija pusiau, atmink, kaip Viešpats Jėzus ant kryžiaus išleido savo dvasią, o jo švenčiausioji siela atsiskyrė nuo kūno, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, jungiu savo mirtį su Tavo mirtimi, kartu su Tavimi aukoju mano sielos atsiskyrimą nuo kūno.

Kai kunigas dalį Ostijos įleidžia į taurę, darydamas kryžiaus ženklą, atmink, kaip Jėzaus siela nužengė į pragarus, kur buvojo šventieji protėviai, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, jei Tavo dieviškas teisingumas mane po mirties pasmerks skaistykklai, atmink mane ir ten, o dabar skaistykloje esančioms vėlėms dėl Tavo Brangiausiojo Kraujo duok amžinąją ramybę.

Kai kunigas, mušdamasis į krūtinę, kalba „Agnus Dei“, pamąstyk, kaip šimtininkas Longinas ietimi perdūrė Viešpaties Jėzaus širdį, o paskui pats pripažino, jog jis buvo tikrasis Dievo Sūnus, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, per tą Tavosios Širdies perdūrimą duok mano širdžiai Tavo nepelnytą malonę, perverk ją karštos meilės ietimi, kaip šventosios Teresės širdį.

Ir toliau kalbėk:

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, pasigailėk mūsų!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, pasigailėk mūsų!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, suteik mums ramybę!

Kai kunigas pasilenkęs skaito maldas, atmink, kaip Viešpaties Jėzaus kūnas, kai kuriems prašant, buvo nuimtas nuo kryžiaus. Taip pat pamąstyk, koks tai buvo skausmas Švenčiausiajai Mergelei Marijai, kai ji bučiavo mirusį savo švenčiausiojo Sūnaus kūną bei laistė jį ašaromis, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, kokia širdimi tuomet Švenčiausioji Mergelė bučiavo Tave bei Tavo žaizdas ir kaip dėkojo už tokią sunkią auką, tokia širdimi ir aš, liedamas ašaras, dėkoju Tau, mano Atpirkėjau, jog Tu taip baisiai numirei dėl mano išganymo.

Kai kunigas ima pateną su Ostija ir mušasi į krūtine, atmink, kaip Viešpaties Jėzaus kūną nešė į kapą, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, dėl savo nuodėmių aš teisingai nesu vertas jokio garbingo palaidojimo, bet palieku Tavo gerumui savo kūno laidotuves, kad tik galėčiau būti palaidotas su šventosiomis Mišiomis.

Kai kunigas priima Viešpatį Jėzų, jo švenčiausiąjį Kūną ir Kraują, pagalvok, kaip Viešpaties Jėzaus kūną jau deda į kapą ir kalbėk nusizeminęs dvasia:

Viešpatie Jėzau, aš Tau atiduodu savo širdį kaip kapą, teikis įžengti į ją. Tu joje atsiilsėk bei gyvenk, ir padaryk, kad mano širdis niekuomet netaptų velnio būstu, kad ji nebūtų sutepta mirtinų nuodėmių.

Kunigui plaunant rankas vandeniu ir vynu, apmąstyk graudų dievobaimingų žmonių, o ypač Švenčiausios Mergelės, verksmą palaidojus Viešpatį Jėzų, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, gausiai išlietos Tavo Motinos ir kitų Tavęs verkiančių ašaros tegul priverčia mane mirties valandą pravirkti už mano nuodėmes, apmąstant Tavo kančią.

Kada kunigas uždengia taurę ir uždeda bursą, pamąstyk, kaip Viešpaties Jėzaus kapą užritino akmeniu ir užantspaudavo, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, savo kančios antspaudą įspausk į mano širdį, kad ji nuolat Tave atmintų ir, pati nukryžiuota, Tave mylėtų.

Kai kunigas eina prie mišiolio, atmink, kaip po palaidojimo visi eina namo, o šventasis Jonas vedasi Švenčiausiąją Mergelę, ir kalbėk:

Dėkoju Tau, Viešpatie Jėzau, jog našle likusią Tavo Motiną aprūpinai šventojo Jono globa. Pasirūpink ir manimi visuose mano reikaluose.

Kai kunigas nuo mišiolio grįžta prie altoriaus vidurio, pagalvok, kaip moterys dievobaimingai ėjo prie kapo lankyti Viešpaties Jėzaus kūno.

Kai kunigas pabučiavęs altorių sako: „Dominus vobiscum“, atmink, kaip Viešpats Jėzus pasirodė Magdalenai ir kaip ji norėjo pabučiuoti jo kojas.

Viešpatie Jėzau, tegul ir aš būsiu vertas regėti Tave po mirties, prisikėlimo garbėje amžinajame gyvenime.

Kai kunigas kalba „Ite missa est“, pagalvok, kaip Viešpats Jėzus siunčia apaštalus, tardamas: „Eikite ir skelbkite Evangeliją visai kūrinių, ir kalbėk:

Dėkoju Tau, Viešpatie Jėzau, kad pašaukei mane į tą šventąjį tikėjimą, kurį skelbė apaštalai.

Kai kunigas atsigręžęs žegnoja, mąstyk, kaip Viešpats Jėzus, žengdamas į dangų, pakėlęs rankas, laimino apaštalus ir švenčiausiąją savo Motiną, ir kalbėk:

Viešpatie Jėzau, kuris, žengdamas į dangų, palaiminai Švenčiausiąją savo Motiną ir apaštalus, teikis taip pat palaiminti ir mane.

Kunigui einant prie paskutinės Evangelijos ir ją balsiai skaitant, pamąstyk, kaip apaštalai, išėję į pasaulį, skelbė šventąją Jėzaus Kristaus Evangeliją.

Viešpatie Jėzau, tikiu į visa, ko moko šventoji Tavo Evangelija ir ką tikėti liepia šventieji apaštalai bei šventoji Romos Katalikų Bažnyčia. Tame tikėjime trokštu mirti, noriu už tikėjimą pralieti savo kraują ir atiduoti savo gyvybę. Man labai skauda širdį, kad pasaulyje yra tiek daug žmonių, kurie neklauso Tavo šventosios Bažnyčios. Viešpatie, duok jiems atsivertimą, o man leisk ištvirti tame tikėjime iki paskutinės mano gyvenimo valandos.

Pabaiga.

Priimk tad, Viešpatie, šį Tavo kančios apmąstymą ir prisiminimą. Tegul tie Tavo kentėjimai pagausina man Tavo malonę ir išprašo tiek dievobaimingą gyvenimą, tiek laimingą mirtį. Amen.

6. Maldos po Šv. Mišių

Taip pat žr. maldas šv. Eucharistijos garbei p. ??

PADĖKA PO ŠV. KOMUNIJOS

Tikėjimo ir garbinimo aktas

Jėzau, aš tikiu, kad ką tik priėmiau Tave, savo Dievą, savo Kūrėją ir Valdovą, Tave, iš meilės man po gimimo paguldytą ant šiaudų ēdžiose, Tave, panorusį dėl manęs mirti ant kryžiaus. Tavo visagalybe aš buvau pašauktas iš nebūties, o Tu ateini apsigyventi manyje! Mano Dieve, aš, apimtas gilios pagarbos, parpuolu prieš Tavo aukščiausiąją didybę, aš Tave garbinu ir nuolankiai šlovinu.

Dėkingumo ir meilės aktas

Saldžiausiasis Jėzau, be galo geras Dieve, iš visos širdies Tau dėkoju už šią nepaprastą malonę, kurią man ką tik suteikei. Ką Tau duosiu už tokią geradarystę? Norėčiau Tave mylėti ir Tau tarnauti taip, kaip Tu esi to vertas. O Dieve, Tu esi pati meilė, išmokyk mane mylėti Tave tikru ir ištikimu prieraišumu bei vykdyti Tavo šventą valią.

Visą save aukoju Tau: savo kūną, kad jis būtų skaistus; savo sielą, kad ji nebūtų sutepta jokios nuodėmės; savo širdį, kad ji nesiliautų Tave mylėjusi. Tu atidavei save man, ir aš atiduodu Tau save visiems laikams.

Prašymo aktas

Tu esi manyje, Jėzau, Tu, kuris esi pasakęs: „Prašykite ir gausite“. Tu esi čia, pilnas gerumo man, malonių pilnomis rankomis; teikis jas išlieti mano sielai, kuriai jų taip reikia. Pašalink iš mano širdies visa, kas Tau nepatinka, sudėk į ją visa, kas gali ją padaryti malonia Tavo akims. Pritaikyk man savo gyvenimo ir mirties nuopelnus, susivienyk su manimi, gyvenk manyje, padaryk, kad aš gyvenčiau dėl Tavęs ir Tau.

Be galo geras Dieve, suteik tas pačias malones ir tiems žmonėms, už kuriuos aš turiu pareigą melstis ar kuriems aš atskirai pažadėjau tai daryti. Gailestingoji Jėzaus Širdie, pasigailėk vargšių skaistyklos vėlių ir duok joms amžinąjį atilsį.

PADĖKA PO MIŠIŲ

Ant. Trijų bernelių * giedokime himną, kurį šventieji giedojo ugnies krosnyje, šlovindami Viešpatį (*Velykų laikų*: aleliuja).

Trijų bernelių giesmė (*Dan 3, 57–88 ir 56*)

Šlovinkite Viešpatį, visi Viešpaties kūriniai, * garbinkite ir labai jį aukštinkite per amžius.

Šlovinkite Viešpatį, Viešpaties angelai, * šlovinkite Viešpatį, dangūs.

Šlovinkite Viešpatį, visi vandenys, esantys virš dangaus skliauto, * šlovinkite Viešpatį, visos Viešpatie galybės.

Šlovinkite Viešpatį, saule ir mėnuli, * šlovinkite Viešpatį, dangaus žvaigždės.

Šlovinkite Viešpatį, visi lietūs ir rasa, * šlovinkite Viešpatį, visos Dievo dvasios.

Šlovinkite Viešpatį, ugnie ir kaitra, * šlovinkite Viešpatį, šalti ir karšti.
 Šlovinkite Viešpatį, rasos ir šerkšne, * šlovinkite Viešpatį, speigai ir šalnos.
 Šlovinkite Viešpatį, lede ir sniege, * šlovinkite Viešpatį, naktys ir dienos.
 Šlovinkite Viešpatį, šviesa ir tamsa, * šlovinkite Viešpatį, žaibai ir debesys.
 Tešlovina Viešpatį žemė, * tegarbina ir labai teaukština jį per amžius.
 Šlovinkite Viešpatį, kalnai ir kalvos, * šlovinkite Viešpatį, visi dirvoje augantys želmenys.
 Šlovinkite Viešpatį, šaltiniai, * šlovinkite Viešpatį, jūros ir upės.
 Šlovinkite Viešpatį, banginiai ir visa, kas juda vandenyse, * šlovinkite Viešpatį, visi padangių paukščiai.
 Šlovinkite Viešpatį, visi žvėrys ir gyvuliai, * šlovinkite Viešpatį, žmonių vaikai.
 Tešlovina Viešpatį Izraelis, * tegiria ir labai teaukština jį per amžius.
 Šlovinkite Viešpatį, Viešpaties kunigai, * šlovinkite Viešpatį, Viešpaties tarnai.
 Šlovinkite Viešpatį, dvasios ir teisiųjų sielos, * šlovinkite Viešpatį, šventieji ir nuolankios širdies.
 Šlovinkite Viešpatį, Ananijau, Azarijau ir Misaeli, * girkite ir labai aukštinkite jį per amžius.
 Šlovinkite Tėvą ir Sūnų su Šventąja Dvasia, * girkite ir labai aukštinkite jį per amžius.
 Pašlovintas esi, Viešpatie, dangaus skliaute, * pagirtas, pagarbintas ir labai išaukštintas per amžius.
Nėra Garbė Dievui Tėvui...

150 psalmė

Šlovinkite Viešpatį jo šventuosiuose, * šlovinkite jį jo galingame skliaute.
 Šlovinkite jį jo galybėse, * šlovinkite jį pagal daugybę jo didžiųjų darbų.
 Šlovinkite jį rago gaudesiu, * šlovinkite jį arfa ir kitara.
 Šlovinkite jį būgneliu ir šokiu, * šlovinkite jį stygomis ir trimitais.
 Šlovinkite jį skambančiais cimbolais, šlovinkite jį džiugesio cimbolais, * kiekviena dvasia tešlovina Viešpatį.
 Garbė Dievui Tėvui...

Ant. Trijų...

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Tėve mūsų (*tyliai iki:*)

V. Ir neleisk mūsų gundyti. R. Bet gelbėk mus nuo pikto.

V. Teišpažįsta Tave, Viešpatie, visi Tavo kūriniai. R. Ir Tavo šventieji tešlovina Tave.

V. Tedžiūgauja šventieji garbėje. R. Tesidžiaugia savo būstuose.

V. Ne mums, Viešpatie, ne mums. R. Bet Tavo vardui tebus garbė.

V. Viešpatie, išklausk mano maldą. R. Ir mano šauksmas Tave tepasiekia.

Melskimės. Dieve, kuris trims berneliams sušvelninai ugnies liepsnas, maloningai suteik, kad ir mūsų, Tavo tarnų, nedegintų ydų liepsna.

Mūsų veiksmus, meldžiam, Viešpatie, savo įkvėpimu pradėk ir savo pagalba lydėk, kad Tu būtum kiekvieno mūsų žodžio ir darbo pradžia ir pabaiga. Amen.

Leisk mums užgesinti savo ydų liepsnas, meldžiamo, Viešpatie, kuris suteikėi šventajam Laurynui pergalę prieš jį kankinusią ugnį. Per Kristų, mūsų Viešpatį. R. Amen.

ŠV. TOMO AKVINIEČIO MALDA

Dėkoju Tau, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, kuris mane, nusidėjėlį, nevertą Tavo tarną, ne dėl mano nuopelnų, bet dėl Tavo suteikto gailestingumo pasotinai savo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus brangiuoju Kūnu ir Krauju. Prašau, kad ši šventoji Komunija nebūtų man apkaltinimas bausmei, bet išganingas tarpininkas atleidimui. Tebūna ji

man tikėjimo šarvai ir geros valios skydas. Tapašalina ji mano ydas, teišnaikina pagundas ir geidulius, tepadidina meilę ir kantrumą, nusižeminimą ir paklusnumą bei visas dorybes, teapgina nuo visų regimų ir neregimų priešo žabangų, tobulai tenuramina kūno ir dvasios potraukius, tvirtai tepirriša prie Tavęs, vieno ir tikro Dievo, ir tepadeda laimingai sulaukti manojų galo. Prašau Tave, kad teiktumeisi mane, nusidėjėlių, nuvesti į tą neapsakomą puotą, kurioje Tu su savo Sūnumi ir Šventąja Dvasia savo šventiesiems esi tikroji šviesa, visiškas pasotinimas, amžinas džiaugsmas, pilnutinis patenkinimas ir tobula palaima. Per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

ŠV. BONAVENTŪROS MALDA

Perverk, mielas Viešpatie Jėzau, pačias mano sielos gelmes saldžiu ir išganingu Tavęs troškimu, sužeisk ją tikrai tyra ir šventa apaštališka meile, kad mano siela alptų vien iš meilės Tau ir sutirptų ilgėdamasi Tavęs, geistų Tavęs ir ieškotų Tavo rūmuose, norėtų mirti ir būti su Tavimi. Duok, kad mano siela alktų Tavęs, Angelų duona, šventų sielų atgaiva, mūsų duona kasdienine, būtina gyvybei, visų gardžiausia ir skaniausia, teikianti saldų malonumą. Tavęs, kurį angelai nori regėti, alksta mano širdis, mano sielos giluma valgo Tave ir prisipildo Tavo saldžiu skoniu. Ji nuolat trokšta Tavęs, gyvybės šaltini, išminties ir pažinimo šaltini, amžinosios šviesos versme, palaiminga srove, Dievo namų aruode. Ji sukasi aplink Tave, Tavęs ieško ir randa, linksta prie Tavęs ir Tave pasiekia, apie Tave mąsto ir kalba, viską daro Tavo vardo šlovei ir garbei, nusižeminusi ir atsargi, su meile ir susižavėjimu, lengvai ir užsidegusi, išsverminga ligi galo. Tu vienas būk mano viltis, vienintelis pasitikėjimas, mano lobis, mano linksmybė, malonumas ir džiaugsmas, mano poilsis, ramybė ir taika, maloniausias kvapas ir saldžiausias valgis, mano atgaiva, prieglobstis ir paspirtis, mano išmintis, man skirtoji dalis, nuosavybė ir lobis. Tavyje teįsitvirtina, į Tave stipriai ir nepajudinamai teįleidžia savo šaknis mano protas ir širdis. Amen.

ŠV. TOMO AKVINIEČIO GIESMĖ „ADORO TE DEVOTE“ žr. p. ??.

MALDA Į NUKRYŽIUOTĄJĮ VIEŠPATĮ

Kalbama atsiklaupus, žvelgiant į Nukryžiuotojo atvaizdą.

Štai aš, gerasis ir malonusis Jėzau, puolu ant kelių prieš Tavo veidą ir su didžiu sielos karščiu Tave meldžiu bei maldauju, kad teiktumeisi į mano širdį įspausti gyvų tikėjimo, vilties ir meilės jausmų, o drauge ir tikrą gailestį dėl mano nuodėmių bei tvirčiausią norą pasitaisyti. Su didele sielos aistra ir skausmu aš regiu ir protu apmąstau Tavo penkias žaizdas, turėdamas prieš akis tai, ką jau pranašas Dovydas į Tavo lūpas yra įdėjęs apie Tave, gerasis Jėzau: „Pervėrė mano rankas ir kojas, suskaitė visus mano kaulus“ (*Ps 21, 17*).

VISUOTINĖ MALDA (pop. Klemensas XI)

Tikiu, Viešpatie, bet tikėčiau tvirčiau, viliuosi, bet vilčiausi saugiau, myliu, bet mylėčiau dar karščiau, gailiuosi, bet gailėčiau dar stipriau. Garbinu Tave kaip pirmąją pradžią, ilgiuosi kaip galutinio tikslo, šlovinu kaip nuolatinį geradarį, šaukiuosi kaip maloningo gynėjo. Mane savo išmintimi valdyk, teisingumu laikyk, meilingumu paguosk, galingumu pridenk. Aukoju Tau, Viešpatie, savo mintis, kad jos kiltų į Tave, kalbas, kad būtų apie Tave, darbus, kad būtų pagal Tave, sunkumus, kad būtų dėl Tavęs. Noriu, ko nori, noriu, nes nori, noriu kaip nori, noriu, kiek nori. Meldžiu, Viešpatie, protą apšviesk, valią uždek, širdį sustiprink, sielą pašvėsk. Kad apverkčiau praeities nedorybes, atmesčiau ateities pagundas, sudrausčiau ydingus palinkimus, ištobulinčiau tinkamas dorybes. Duok man, gerasis Dieve, Tave mylėti, savęs nekęsti, artimu rūpintis, pasaulį niekinti. Kad stengčiau vyresniesiems paklusti,

žemesniesiems padėti, su draugais tartis, priešų pasigailėti. Kad nugalėčiau juslingumą griežtumu, godumą dosnumu, piktumą švelnumu, drungnumą karštumu. Padaryk mane išmintingą patarimuose, ištvėringą išbandymuose, kantrų nelaimėse, nuolankų pasisekimuose. Padaryk, Viešpatie, kad būčiau atidus maldoje, saikingas valgyje, stropus pareigose, tvirtas sumanymuose. Kad rūpinčiausi turėti nekaltą vidų, kuklią išorę, pavyzdingą elgesį, tvarkingą gyvenimą. Kad nuolat stengčiausi suvaldyti prigimtį, puoselėti malonę, klausyti įstatymų, užsitarnauti išganymą. Kad mokyčiausi iš Tavęs, kaip maža yra tai, kas žemiška, kaip didu, kas dieviška, kaip trumpa, kas laikina, kaip ilga, kas amžina. Duok, kad mirties laukčiau, teismo bijočiau, pragaro išvengčiau, rojų gaučiau. Per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

ATSIDŪSĖJIMAI Į ŠVČ. ATPIRKĖJĄ (šv. Ignacas Lojola)

Anima Christi, sanctífica me.
Corpus Christi, salva me.
Sanguis Christi, inébria me.
Aqua láteris Christi, lava me.
Pássio Christi, confórta me.
O bone Iesu, exáudi me.
Intra tua vúlnera abscónde me.
Ne permíttas me separári a te.
Ab hoste malígno defénde me.
In hora mortis meæ voca me.
Et iube me veníre ad te,
Ut cum Sanctis tuis laudem te
in sáecula sáeculórum. Amen.

Kristaus Siela, pašvęsk mane!
Kristaus Kūne, išgelbėk mane!
Kristaus Kraujau, pagirdyk mane!
Vandenie iš Kristaus šono, nuplauk mane!
Kristaus kančia, pastiprink mane!
O gerasis Jėzau, išklausyk mane!
Savo žaizdose paslėpk mane!
Neleisk man nuo Tavęs atsiskirti!
Nuo piktojo priešo apgink mane!
Mirties valandą pasišauk mane
ir liepk man ateiti pas Tave,
kad su šventaisiais garbinčiau Tave
per amžių amžius. Amen.

PASIAUKOJIMO MALDA (šv. Ignacas Lojola)

Paimk, Viešpatie, visą mano laisvę! Imk visą atmintį, protą ir valią! Visa, ką turiu ar valdau, Tu man suteikei, todėl viską Tau gražinu ir Tavo valiai perduodu valdyti. Duok man vien savo meilę ir savo malonę, ir būsiu pakankamai turtingas, kad nieko daugiau neprašyčiau.

MALDA PO ŠV. MIŠIŲ

Pop. Klemensas VIII ją atsiklaupus kalbantiems suteikė atleidimą dėl visų netobulumų dalyvaujant šv. Mišiose.

Maldauju Tave, meilingasis Viešpatie Jėzau Kristau, kad Tavo kančia man taptų jėga, kuri sutvirtina, apsaugo ir apgina; kad Tavo žaizdos man taptų valgiu ir gėrimu, kurie pamaitina, pagirdo ir pralinksmina; kad Tavo Kraujo išliejimas man taptų visų mano kalčių nuplovimu; kad Tavo mirtis man taptų nenykstančiu gyvenimu, o Tavo kryžius – amžinąja garbe. Juose tebūna man atgaiva, džiūgavimas, sveikata ir mano širdies saldybė. Tu gyveni ir viešpatauji per amžių amžius. Amen.

MALDA Į ŠVČ. M. MARIJĄ

Marija, švenčiausioji Mergele ir Motina, štai priėmiau Tavo mylimąjį Sūnų, kurį pradėjai nekaltose savo iščiose, kurį pagimdei, maitinai ir meilingai glaudai prie savęs. Štai nuolankiai ir su meile Tau rodau bei aukuju Tą, kurio žvilgsnis Tave džiugino ir pripildydavo visokios linksmybės. Apkabink jį savo rankomis, mylėk jį savo širdimi, paaukok jį Švenčiausiajai Trejybei, jos aukščiausiam pagarbinimui, savo pačios garbei ir šlovei, už mano ir viso

pasaulio reikalus. Prašau Tave, meilingoji Motina, išmelsk man visų mano nuodėmių atleidimo ir gausių malonių, kad jam nuo šiol ištikimiau tarnaučiau. Pagaliau išmelsk man galutinę malonę, kad galėčiau jį su Tavimi šlovinti per visus amžių amžius. Amen.

MALDA Į ŠV. JUOZAPĄ

Mergelių globėjau ir tėve, šventasis Juozapai, Tavo ištikimai apsaugai buvo patikėta pati Nekaltybė – Jėzus Kristus ir Mergelių Mergelė Marija. Per šiuos abu Tavo brangius globotinius, Jėzų ir Mariją, prašau Tave ir maldauju, kad mane apsaugotum nuo visokio sutepimo ir padėtum nesuteršta siela, tyra širdimi ir skaisčiu kūnu visuomet dorai tarnauti Jėzui ir Marijai. Amen.

7. Dvasinė Komunija

Trumpai atsitraukus nuo kasdienybės rūpesčių, aplankant Švč. Sakramentą, o ypač tomis dienomis, kai negalime priimti Viešpaties sakramentiniu būdu, labai patartina priimti dvasinę Komuniją – širdyje sužadinti troškimą vienytis su Kristumi, pareikšti jam savo meilę ir atsidavimą ir kartu jungtis su visų pasaulyje šiuo metu laikomų šv. Mišių auka. Tai geriausias būdas nuolat išsaugoti sakramentinės šv. Komunijos vaisius ir semtis iš jos vis naujų malonių.

Garbingasis Jėzau, tvirtai tikiu, kad tikrai esi švenčiausiame altoriaus Sakramente su kūnu ir siela, Kūnu ir Krauju, dievyste ir žmogyste. Garbinu Tave, Dievą ir savo Viešpatį, ir myliu Tave labiau už viską. Trokštu Tavęs iš visos širdies, bet kadangi dabar negaliu Tavęs priimti sakramentiniu būdu, tai bent dvasiškai ateik į mano širdį.

Mano saldžiausias Jėzau, visiškai vienijuosi su Tavimi, lyg jau būtum atėjęs į mano širdį. Neleisk man atsiskirti nuo Tavęs. Būk man paguoda gyvenime, palydovas mirtyje, atlygis amžinybėje. To prašau Tavęs už save ir visus, kurie yra man brangūs. Amen.

8. Kai kurių šv. Mišių tekstų tarimas

Toks lotynų k. tarimas yra Romoje. Šv. popiežius Pijus X norėjo, kad jis būtų vartojamas visoje Romos Bažnyčioje, nors daugelyje kraštų (ir Lietuvoje) išliko senesnis klasikinis tarimas.

Dviskiemeniuose žodžiuose kirčiuojamas pirmasis skiemuo.

LAIPTŲ MALDOS ŠV. MIŠIŲ PRADŽIOJE

+ In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen. Introibo ad altare Dei. **R. Ad Deum kvi letifikat * juventútem mejam.**

V. Iudica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso erue me. **R. Kvia tu es, Dejus, fortitúdo meja: * kvare me repulisti, * et kvare tristis inčėdo, * dum aflidžit me inimikus?**

V. Emitte lucem tuam et veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum et in tabernacula tua. **R. Et introjıbo ad altäre Deji: * ad Deum, kvi letifikat juventútem mejam.**

V. Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus meus: quare tristis es, anima mea, et quare conturbas me? **R. Spera in Dejo, * kvónijam adhuk konfitėbor ili: * saljutäre vultus meji, et Dejus mejus.**

V. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. **R. Sikut erat in prinčıpijo * et nunk, et semper, * et in sėkulia sekuliórum. Amen.**

V. Introibo ad altare Dei. **R. Ad Deum kvi letifikat juventútem mejam.**

V. + Adiutorium nostrum in nomine Domini. **R. Kvi fečit čelium et teram.**

Kunigas kalba Confiteor:

Confiteor Deo omnipotenti ir t. t. **R. Mizerejātūr tuji omnípotens Dejus, * et dimísis pekátis tujis, * perdúkat te ad vitam etérnam.** V. Amen.

R. Konfítejor Dejo omnipoténti, * bejáte Marije semper Vírdžini, * bejáto Mikaéli Arkándželio, * bejáto Joani Baptíste, * sanktis Apóstolis Petro et Paulio, * ómnibus Sanktis, et tibi, Pater: * kvija pekávi nimis * kodžitacijóne, verbo et ópere: *Visi tris kartus mušasi i krūtine* meja kulpa, * meja kulpa, * meja máksima kulpa. * Ídejo prekor bejátam Maríjam semper Vírdžinem, * bejátum Mikaélem Arkándželium, * bejátum Joánem Baptístam, * sanktos Apóstolios Petrum et Paulium, * omnes Sanktos, et te, Pater, * oráre pro me ad Dóminum Dejum nostrum.

V. Misereatur vestri omnipotens Deus, et, dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam. **R. Amen.**

V. + Indulgentiam, absolutionem et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus. **R. Amen.**

V. Deus, tu conversus vivificabis nos. **R. Et plebs tua letábitur in te.**

V. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam. **R. Et salútáre tuum da nobis.**

V. Domine, exaudi orationem meam. **R. Et kliamor mejus ad te vénijat.**

V. Dominus vobiscum. **R. Et kum spírítu tuo.**

KYRIE

V. Kyrie, eleison. **R. Kýrije, eléjison.**

V. Kyrie, eleison. **R. Kriste, eléjison.**

V. Christe, eleison. **R. Kriste, eléjison.**

V. Kyrie, eleison. **R. Kýrije, eléjison.** V. Kyrie, eleison.

GLORIA

Gliórija in ekšélsis Dejo, * et in tera paks homínibus bone voliuntátis. * Liaudámus te. * Benedícimus te. * Adorámus te. * Gliorifikámus te. * Grácijas ádžimus tibi * propter manjam gliórijam tuam. * Dómine Dejus, Reks čeléstis, * Dejus Pater omnípotens. * Dómine Fili unidžénite, Jezu Kriste. * Dómine Dejus, Anjus Deji, Fílijus Patris. * Kvi tolis pekáta mundi, * mizerére nobis. * Kvi tolis pekáta mundi, * súšipe deprekacijónem nostram. * Kvi sedes ad déksteram Patris, * mizerére nobis. * Kvónijam tu solius Sanktus. * Tu solius Dóminus. * Tu solius Altísimus, Jezu Kriste. * Kum Sankto Spírítu, * in gliórija Deji Patris. Amen.

KOLEKTA

V. Dominus vobiscum. **R. Et kum spírítu tuo.**

Kunigas skaito kolektą, po jos **R. Amen.**

LEKCIJA

Kunigas skaito lekciją, po jos **R. Deo grácijas.**

EVANGELIJA

V. Dominus vobiscum. **R. Et kum spírítu tuo.**

+ Sequentia sancti Evangelii secundum N. **R. Gliórija tibi, Dómine.**

Kunigas skaito Evangeliją, po jos **R. Liaus tibi, Kriste.**

CREDO

Kredo in unum Deum, * Patrem omnipotentem, * faktórem čeli et tere, * vizibílijum ómnijum et invizibílijum. * Et in unum Dóminum Jezum Kristum, * Filijum Deji unidžénitum. * Et eks Patre natum * ante ómnija sékulia. * Dejum de Dejo, * liumen de liúmine, * Dejum verum de Dejo vero. * Džénitum, non faktum, * konsubstancijálem Patri: * per kvem ómnija fakta sunt. * Kvi propter nos hómines * et propter nostram saliútem dešéndit de čelis.

Visi priklaupia

Et inkarnátus est * de spírítu sankto eks Maríja Vírdžine: * Et homo faktus est.

Visi atsistoja

Kručífiksus écijam pro nobis: * sub Póncijo Piláto pasus, et sepúltus est. * Et rezuréksit tércija dije, * sekúndum Skriptúras. * Et ašéndit in čelium: * sedet ad déksteram Patris. * Et íterum ventúrus est kum gliórija * judikáre vivos et mórtuos: * kujus renji non erit finis. * Et in Spírítum Sanktum, * Dóminum et vivifikántem: * kvi eks Patre, Filijókve pročédit. * Kvi kum Patre, et Filijo * simul adorátur, et kongliorifikátur: * kvi liokútus est per Profétas. * Et unam, sanktam, katólikam * et apostólikam Eklézijam. * Konfítejor unum baptízma * in remisijónem pekatórum. * Et ekspékto rezurekciójnem mortuórum. + Et vítam ventúri sekuli. Amen.

PRIEŠ ATNAŠAVIMĄ

V. Dominus vobiscum. **R. Et kum spírítu tuo.** V. Oremus.

PO ATNAŠAVIMO (PRIEŠ PREFACIJĄ)

V. Orate, fratres: ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem. **R. Sušípijat Dóminus sakriřčijum de mánibus tujs * ad liaudem et gliórijam nóminis suji, * ad utilitátem kvokve nostram, * tocijúskve Eklézije sue sankte.** V. Amen.

Kunigas skaito sekretą, po to:

V. Per omnia sæcula sæculorum. **R. Amen.**

V. Dominus vobiscum. **R. Et kum spírítu tuo.**

V. Sursum corda. **R. Habémus ad Dóminum.**

V. Gratias agamus Domino, Deo nostro. **R. Dinjum et justum est.**

Kunigas skaito prefaciją.

SANCTUS

Sanktus, * Sanktus, * Sanktus, * Dóminus Dejus Sábaot. * Pleni sunt čeli et tera * gliórija tua. * Osána in ekščélsis. * Benedíktus kvi venit in nómine Dómini. * Osána in ekščélsis.

PATER NOSTER

V. Per omnia sæcula sæculorum. **R. Amen.** V. Oremus.

Kunigas vienas skaito Pater noster. Jo pabaigoje:

V. ...Et ne nos inducas in tentationem. **R. Sed líbera nos a malio.** V. Amen.

RAMYBĖS PALINKĖJIMAS IR AGNUS DEI

V. Per omnia sæcula sæculorum. **R. Amen.**

V. Pax Domini sit semper vobiscum. **R. Et kum spírítu tuo.**

V. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: **R. Miserére nobis.**

V. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: **R. Miserére nobis.**

V. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: **R. Dona nobis pačem.**

PRIEŠ ŠV. KOMUNIJA

Konfítejor Dejo omnipoténti... *Kaip Mišių pradžioje.*

V. Misereatur vestri omnipotens Deus, et, dimissis peccatis vestris, perducatur vos ad vitam æternam. **R. Amen.**

V. + Indulgentiam, absolutionem et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus. **R. Amen.**

V. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi. **R. Dómine, non sum dinjus, * ut intres sub tektum mejum: * sed tantum dik verbo, * et sanábitur ánima meja. (3 kartus)**

MIŠIŲ PABAIGOJE

V. Dominus vobiscum. **R. Et kum spírítu tuo.** V. Oremus.

Kunigas skaito postkomuniją. Po jos: R. Amen.

Po to:

V. Dominus vobiscum. **R. Et kum spírítu tuo.**

V. Ite, Misa est. **R. Dejo grácijas.**

Sukalbėjęs Placeat, kunigas laimina:

V. Benedicat vos omnipotens Deus, Pater, + et Filius, et Spiritus Sanctus. **R. Amen.**

V. Dominus vobiscum. **R. Et kum spírítu tuo.**

V. + Initium sancti Evangelii secundum Ioannem. **R. R. Gliórija tibi, Dómine.**

Kunigas skaito pabaigos Evangeliją, po jos: R. Deo grácijas.

MALDOS PO SKAITYTINIŲ MIŠIŲ

V. Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui Iesus. **R. Sankta Maríja, Mater Deji, * ora pro nobis pekatóribus * nunk et in hora mortis nostre. Amen. (3 kartus)**

Salve Redžina, * Mater mizerikórdije, * vita, dulčédo et spes nostra, salve. * Ad te kliamámus, égzules filiji Heve. * Ad te suspirámus * džeméntes et flentes in hak liakrimárum vale. * Eja, ergo, advokáta nostra, * ilios tuos mizerikórdes ókulios ad nos konvérte, * et Jezum, benedíktum fruktum ventris tuji * nobis post hok egzilijum ostende. * O klémens, o pija, o dulčis Virgo Maríja.

V. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix. **R. Ut dinji efičijámur promisiójónibus Kristi.**

V. Oremus. Deus... **R. Amen.**

V. Sancte Michael Archangele... **R. Amen.**

V. Cor Iesu sacratissimum. **R. Miserére nobis. (3 kartus)**